

SLOVENSKI GOSPODAR

Izhaja vsako sredo.
Cene: Letno Din 32.—, polletno
Din 16.—, četrtletno Din 9.—, ino-
zemstvo Din 64.—.
Poštno-čekovni rač. 10.303.

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO
Z MESEČNO PRILOGO „NAŠ DOM“

Uredništvo in upravništvo: Maribor, Koroška c. 5.
Telefon 2113

Cene inseratom: cela stran
Din 2000.—, pol strani Din 1000.—,
četrt strani Din 500.—, 1/8 strani
Din 250.—, 1/16 strani Din 125.—,
Mali oglasi vsaka beseda Din 1.20.

Edinost med katoličani!

Sv. Oče poudarja pri vsaki priliki, ki se mu v to svrhu nudi, kako važno je za katoličane, da nastopajo složno in edino. Tak opomin je papež Pij XI. ponovil v razgovoru s škofom iz Harlema na Nizozemskem. O tem razgovoru je škof sam poročal v časopisih. Sv. Oče je napram temu škofu govoril o političnih organizacijah ter je poudarjal, da je enotnost na tem polju posest, ki jo je treba pred vsem, po vsem in nad vsem ohraniti za vsako ceno. Za to edinost je tudi treba prinašati žrtve, celo velike žrtve in take, ki so osebnega značaja, da pridejo do izraza višji, to so verski interesi. Ako se poruši politična edinost med katoličani, predvsem trpijo verski interesi, ki jim je največja opora edinost katoličanov. Po raznih državah je zgledov dovolj, ki to dokazujejo.

Kakšnega pomena je politična edinost med katoličani, so dokazale volitve v belgijski parlament, ki so bile zadnjo nedeljo v novembru. Pri teh volitvah so belgijski katoličani ne samo ohranili dosedanje število poslancev — marveč so tudi še mnogo glasov pridobili. To je velik uspeh, ki ga je treba tem višje oceniti, ako se upošteva sedanja gospodarska kriza in dejstvo, da so katoličani precejšnje vrsto let v Belgiji na vladi. Opozicija, v kateri so najštevilnejši in najmočnejši socialisti, je sedanje gospodarske in finančne težave spretno in strastno izrabljala v volilni agitaciji in borbi. Stranka, ki je na vladi, mora včasih izdati ukrepe in naredbe, ki so prebivalstvu neprijetne, toda potrebne za državo in njene finance. Socialisti, ki so mojstri v demagogiji — zavajanju ljudstva, osobito delavcev, so takšne zakone in naredbe tiščali v ospredje, da bi med volilci — zlasti med delavskimi volilci — katoliški stranki izpodkopali zaupanje. Njim so pridno pomagali liberalci, kojih nastopanje je tem odurnejše, ker so bili sami dolgo let na vladi in zato nosijo odgovornost za nepriljubljene vladine ukrepe in odredbe. Liberalcem vsa njihova politična hinavščina ni nič pomagala, pri volitvah niso pridobili glasov, marveč so nekaj mandatov izgubili. Tako plačuje belgijsko ljudstvo politično hinavščino in neznačajnost.

Belgijski katoličani so dosegli ta velik uspeh s svojo slogom in edinostjo. Postavili so enotno katoliško fronto, menda prvo v zgodovini belgijskega parlamentarizma. Preden se jim je to posrečilo, je bilo treba premagati velike za-

preke. V socialno-političnem programu so bile posamezne katoliške, odnosno krščanske stranke večalimanj edine, ker vsem tvorijo papeške okrožnice in v njih obseženi nauki podlago socialno-političnega programa. Velika zapreka je narodnostna razlika med Valonci, ki so romanskega rodu, in Flamci, ki pripadajo germanskemu plemenu. Mnogo Flamcev se je dalo zapeljati v neko flamsko-narodno zagrizenost. Pri volitvah pa se jih je večina zbrala v katoliški fronti.

Da so se katoličani strnili v enotno fronto, so dobili pobudo od nasprotnikov. Socialisti in liberalci so se združili v kulturno-bojno fronto, ki se je borila zlasti proti katoliškim šolam. Ljudstvo je videlo, da gre za njegove največje svetinje in zato je samo vpostavilo katoliško politično slogom. Veliko zaslugo pri tvorbi enotne katoliške politične fronte imajo tudi belgijski škofje, ki so pred volitvami izdali pomemben pastirski list, v katerem so pozvali vernike v skupno fronto proti marksizmu = protiverskemu socializmu, in proti kulturno-bojnemu liberalizmu. Pri volitvah gre, tako so svarili, za obrambo države in tudi Cerkve. Predvsem gre za obrambo svobode pouka in šole. Katoličani naj čuvajo svoje verske interese in naj uveljavijo svoje pravice. Vse katoliške sile se morajo združiti v enotno vrsto. Interesi duš, Cerkve in Boga so vsem katoličanom skupne dobrine, vsem morajo biti enako pri srcu, ako so res ostali zvesti svoji veri. Vsi drugi interesi se morajo tem umakniti. Katoličan sme glasovati samo za kandidata, ki daje s katoliškega vidika polno jamstvo. Belgijsko ljudstvo ni preslišalo opominjevalnega glasu svojih škofov. Strnilo se je v eno enotno politično fronto ter zmagalo.

Bivši glavni tajnik italijanskih fašistov izključen iz stranke. Zadnje dni je bil izključen iz fašistične stranke eden bivših najožjih sodelavcev Mussolinija in glavni tajnik stranke Turati.

General Schleicher prejel nalog sestave nove nemške vlade. Predsednik Hindenburg je poveril sestavo nove vlade generalu in dosedanjemu vojnemu ministru Schleicherju.

Nova nemška vlada. General Schleicher je sestavil dne 3. decembra novo nemško vlado iz teh-le osebnosti: Drž.

kancelar in obrambni minister general Kurt von Schleicher; zunanje zadeve: von Neurath; notranje zadeve: dr. Bracht; finance Schwerin-Crosigk; delo: dr. Syrup; pravosodje dr. Gürtner; pošta in promet: Elz von Rübenau; državni komisar za preskrbo dela: dr. Gereke; minister brez portfelja: von Popitz. Zasedbo ministrstev za gospodarstvo in prehrano si je še pridržal državni predsednik. — Novi kancelar se bo predstavil parlamentu z izjavo, da hoče predsedovati vladi narodne sloge. Skušal bo rešiti nujna gospodarska in socialna vprašanja, ustavnih vprašanj pa niti načel ne bo.

Kako zgleda novi belgijski senat? — Zadnjič smo prinesli izide parlamentarnih volitev v Belgiji. Dne 30. novembra je bil objavljen izid dopolnilnih volitev v senat. Izvoljenih je bilo 35 katoličanov (2 več nego zadnjič), 32 socialistov (prej 30), 7 liberalcev (prej 9), 1 flamski nacionalist (prej 3).

Zbližanje Francije in Poljske z Rusijo. Zadnje dni sta podpisali Francija in Poljska z Rusijo pogodbo o medsebojnem nenapadanju. Nova pogodba med Parizom, Varšavo in Moskvo bo imela poleg političnih tudi dalekosežne gospodarske posledice za razvoj srednje- in vzhodno-evropskih držav. Vršijo se že pogajanja za veliko trgovsko delniško družbo s kapitalom 36 milijonov francoskih frankov, pri kateri bo sodelovalo več držav, toda kjer bo ostal francoski kapital v pretežni večini. Ta trgovinska družba bo imela v črnomoških pristaniščih, v Varni in Brajli, nadalje v Istanbulu, Budimpešti in Bratislavi, svoja velika skladišča, kjer bo zbirala blago iz Evrope in iz Rusije. Ves blagovni promet iz Rusije in v Rusijo se bo vršil preko teh trgovinskih postojank. V prvi vrsti pride v poštev živina, katero Rusija neobhodno potrebuje. Rusko blago bi se sorazmerno porazdelilo med vse interesirane evropske države, tako da bi uvoz iz sovjetske Rusije ne mogel škodovati domačim proizvodom.

Angleži plačali Amerikancem v zlato. Kakor znano, Zedinjene ameriške države niso pristale na to, da bi dovolile peterim evropskim državam dolžnicam odgoditev plačila vojnih dolgov, ki zapade 15. decembra. Dne 30. nov. je vkrcala Angleška na parnika »Paris« in »Majestic« 1.500.000 funtov šterlingov v zlatih palicah na vsakem. To je prva pošiljka zlata na račun plačila decemberskega obroka. Radi izvoza zlata bo zvišala Amerika obtok papirnatih bankovcev.

Naša nova povest.

Z novim letom bo začela v »Slov. gospodarju« izhajati povest »Skrivnostni studenec«. Snov te res zanimive, z dejanji bogato prepletene povesti je vzeta iz kmečkega življenja na vasi v povojnem času. Naslikano je kmečko življenje z ljubeznijo, s krivnostnim umorom, z obsodbo po nedolžnem, s strastjo tihotapljenja itd. Eno dejanje podi drugega in zaradi tega bodo naši eejeni naročniki in čitatelji komaj čakali prihodnje številke. Povest je privlačna od začetka do konca in bo de zadovoljila vsakega, ki jo bo čital. Agitatorjem polagamo na srce, naj pri širjenju »Slovenskega gospodarja« nove naročnike opozorijo na novo povest, koje naslov že jamči, da je bo čitatelj vesel.

Pij XI. slovanskim zedinjenim cerkvam. V nedeljo, 13. novembra, pred praznikom sv. Jozafata, nadškofa v Polocku, velikega mučenika katoliške vere in vdanosti napram rimskemu papežu, je bil svečano blagoslovljen v Rimu zavod sv. Jozafata, ki je namenjen bogoslovcem slovanskih zedinjenih cerkva. Ob tej priliki se je zbralo v Rimu 7 slovanskih grško-katoliških škofov, med njimi dr. Njaradi, škof v Križevcih v naši državi. Svečano službo božjo, ki ji je prisostvoval kardinal Sincero, je opravil po grškem obredu škof Kocilovski iz Przemisla. Po cerkvenem opravilu si je ogledal g. kardinal zavod, ki je novi dokaz velike skrbi in ljubezni papeža Pija XI. napram slovanski zedinjeni cerkvi. V zavodu je sedaj 35 bogoslovcev, ki so prišli iz sredine zedinjenih katoliških slovanskih cerkva: hrvatske, ukrajinske, srbske in bolgarske. V nedeljo na dan blagoslovišve zavoda, ob pol sedmih popoldne je papež Pij XI. sprejel v avdijenci grško-katoliške škofove ter je v nagovoru na nje priporočal, naj delujejo za zedinjenje ločenih cerkva s katoliško v duhu ljubezni in strpljivosti napram ločenim bratom. Nujno je tudi potrebna molitev za zedinjenje in proučevanje vzhodnega cerkvenega vprašanja. Nato so bili s svojimi škofi na čelu sprejeti gojenci zavoda sv. Jozafata. V jako pristrčnih besedah jim je Sv. Oče priporočal, naj se pridno bavijo z učenjem, obenem pa naj rastejo v pobožnosti. Znanost dobiva svojo notranjo toplino in novo luč edino le, ako je združena s svetostjo srca in pobožnostjo duha. Z druge strani pa dobiva duhovniška svetost in pobožnost svoj sijaj od znanosti. Povodom bivanja v Rimu so imeli grško-katoliški škofje v Rimu svojo konferenco, ki je trajala od 16. do 17. novembra. Razpravljali so o važnih vprašanjih, kakor o katekizmu, bogoslužnih obrednikih, zakonskem

pravu ter o borbi zoper sovražnike ednosti vere in cerkve. Škofa v Križevcih g. dr. Njaradija je papež sprejel še v posebni avdijenci.

Zadnje cerkev zaprli. Tako delajo boljše viki v Rusiji. Mnogo, prav mnogo krajev je v Rusiji, ki so prej imeli ne samo eno cerkev, marveč po dve in tri in še več, sedaj pa nimajo nobene. Nekatero je druhal, nahujskana od boljše vikiških kolovodij, razrušila, druge pa so spremenjene v delavska shajališča, gledališča, ali pa se porablja za druge namene. V Mehiki postopajo framasoni in socialisti po vzoru Moskve. Z boljše vikiškim divjanjem proti veri in Cerkvi nameravajo osrečiti svojo deželo. Ako nekoliko prenehajo s krvavim preganjanjem Cerkve, pa nadaljujejo nekrvavo nasilje. Ker menijo, da brez duhovnikov in božjih hiš ni mogoče izvrševanje vere in bogoslužja, odstranjujejo duhovnike in zapirajo cerkve. V mehiškem delu Kalifornije je v mestu Tia Juana zvezna vlada dala zapreti zadnje cerkev ter jo je pretvorila v poštno poslopje. Ta odlok je izdal zvezni predsednik Rodriguez. Zanimivo je, da je njegova sestra Catalina Rodriguez, ki je globoko verna in pobožna, največ gmotnih sredstev prispevala za popravilo Cerkve in za postavljenje novega lepega velikega oltarja. Ko je doznala za odlok svojega brata, da se mora cerkev zapreti, mu je poslala odločno protestno brzojavko.

Zločini — plod brezboštva in verske mlačnosti. V Zedinjenih državah je nedavno imel v radiu predavanje gospod John Fitzgerald, sodnik najvišjega sodišča v New-Jorku. V svojem govoru je razpravljal o vzrokih vedno bolj naraščajočega zločinstva. Izjavil je naslednje: »S poudarkom bi rad izrazil svoje mnenje, da nobena človeška organizacija, ki dela brez božje pomoči, bodisi osnovna in srednja šola, bodisi visoka šola ali vseučilišče, ne more zatreči zdaj in v bodočnosti strašnega zločinstva. Prepričan sem, da ima moderno zločinstvo svoj vzrok v modernem brezboštvu. 80 odstotkov vseh zločinov v New-Jorku je starosti ispod 25 let. Nekatero izmed teh zločincev je zapeljalo do zločinov siromaštvo in brezposelnost, največji del vseh zločinov pa je pripisati brezboštvu kot vzroku.«

Pregnan iz Mehike. Ko se je poostril v Mehiki spor med Cerkvijo in državno oblastjo, je moral nadškof Ruiz y Flores, papežev delegat v Mehiki, zapustiti državo. Vlada ga je izgnala, češ, da ni mehiški državljan. To seveda ni res. Svobodomislec, bodisi framasoni, bodisi radikalni socialisti, se malo brigajo za resnico. Orožje, ki se ga kaj radi poslužujejo, je laž. Tudi v slučaju papeževega delegata v Mehiki so debelo lagali. Nadškof Ruiz y Flores je bil rojen leta 1861 v Mehiki v škofiji Queretaro. Nedavno je bil v mestu Temascakingo slovesno, otvorjen vodovod. Bilo je veliko udeležencev pri tej otvoritvi, le tisti, ki je omogočil gradnjo vodovoda, ni smel biti navzoč. To je nadškof Ruiz y Flores, ki ga je vlada izgnala kot »neljubega in nevarnega tujca« in ki sedaj živi v Zedinjenih državah. Nadškof je namreč bogato ded-

ščino, ki jo je prejel od svojega očeta, v iznosu 60.000 dolarjev, dal temu mestu za napravo vodovoda. Dal pa je temu mestu zato, ker je v njem preživel svoja detinska leta. Je torej nadškof Ruiz y Flores, mehiški rojak, ne pa tujec, kakor so o njem lažljivo raztrosili v svet framasoni, liberalci in socialisti. Obenem pa dokazuje delovanje tega nadškofa, da je mehiška duhovščina za ljudstvo veliko več storila, kakor so in bodo storili vsi framasoni, liberalci in socialisti!

Rudniška nesreča zahtevala 6 mrtvih.

Dne 29. novembra ob 9. uri popoldne se je zgodila v rovu »Ojstro« v Hrastniku vsled eksplozije nesreča, ki je zahtevala šest mrtvih žrtev in tri ranjene. Bencinska lokomotiva za premikanje vozičkov je naenkrat s silnim pokom eksplodirala. Takoj je bil z bencinom politi premog v ognju, vnela se je celo obleka nekaterih delavcev in porovu se je pričel valiti dim z dušičim plinom. Strašna nesreča je bila sicer kratkotrajna, pa je zahtevala 6 smrtnih žrtev in 3 ranjene. Takoj poklicana pomoč je kljub naglici prispela prepozno na mesto nesreče in se je obujanje ponesrečencev z večjo zdravniško roko posrečilo le v treh slučajih, pri ostalih šestih pa je bil ves trud zaman. Pretresljiv je bil pogled na jokajoče žene, otroke in na sorodnike smrtno ponesrečenih rudarjev. Mrtvi so: 32 let stari France Skornšek iz Stare vasi, oče enega otroka; 47letni Martin Drnoz, oče dveh otrok, pristojen v Trbovlje; 35letni Ignac Jazbinšek, oče dveh otrok, doma iz Jurkloštra; 23letni Vinko Špajzer, samec, doma iz Hrastnika; 30letni samski Blaž Arhac iz Razborja pri Loki in 24letni Janko Babič, samec, doma iz Hrastnika. Posebno hudo je prizadet rudar Vincenc Špajzer starejši, ki je izgubil sina Vinka in zeta Skornškeka.

Preiskava je dognala, da je vzrok nesreče zgolj slučaj. Krivda nesreče ne zadene nikogar. Vzrok ognja na motorju bo najbrž slučajen pojav električne iskre na površini užigalnega pokrova motorja. Ta iskra je vnela bencin na razplinjevalcu in potem še bencin v rezervoarju motorja. Take iskre na motorjih pa niso osamljen pojav. Oba motorvodja, ki sta zadnji čas imela opraviti z usodnim motorjem, sta povedala, da so se iskre pojavljale tudi že prej, toda k sreči vedno brez zlih posledic. Taki motorji na bencin so v hrastniških revirjih že od leta 1911, ki imajo vsak približno 12 konjskih sil.

V času nesreče se je nahajalo na bližnjem oddelku 22 ljudi. Ko so tekli ponesrečeni v smrtne strahu po rovu, jim je nasproti udaril dim in plin, ki jih je pognal nazaj v drugo smer. Tam pa zopet ni bilo izhoda. Tudi tam je bilo polno dima in strašnega plina, ki ga je povzročalo nepopolno gorenje. Nesrečni rudarji so bili kakor v pasti. Vsi izhodi so jim bili zaprti. Razumljivo je, da se jih je morala polastiti razven strahu tudi zmeda, da niso prav

vedeli, kaj in kako. V tem pa je bilo dobrega zraka v tesnem rovu vedno manj, plina pa vedno več. Polagoma so se vsi nasrkali strašnega smrtnega plina, ki jih je popolnoma ugonobil. Vsi po vrsti so bili zastrupljeni s plinom, ki se tvori pri nepopolnem gorenju premoga, lesa itd. Pet ur so poskušali z umetnim dihanjem priklicati nesrečnejem življenje — vse je bilo zastonj.

Smrtno ponesrečene so položili na mrtvaški oder v peterih hišah v Hrastniku. Na stotine ljudi iz Hrastnika in od drugod je hodilo kropit žrtve, jih obsipavati s cvetjem in si ogledovati mesto strašne nesreče.

Pogreb vseh ponesrečencev se je vršil v četrtek dne 1. decembra na farno pokopališče na Dol pri Hrastniku ob ogromni udeležbi rudarjev in tudi drugih iz vseh slojev.

Smrtnim žrtvam svetila večna luč, preostalim sirotam sožalje!

*

Delavska vzajemnost.

Z dnem 30. novembra ima biti v rudniku Huda jama pri Laškem odpuščenih okrog 120 rudarjev. To je izredno hud udarec za vse odpuščene, ker v sedanjih krizi ne morejo druge dobiti zaposlitve. Kako se je pri redukciji postopalo, kaže dejstvo, da so odpuščeni tudi taki, ki imajo za seboj 10 do 20 let službe in so med težkim delom v jami pustili svoja mlada leta in svoje moči. Plačali so tudi ogromne prispevke v bratovsko skladnico za pokojnino, sedaj pa, ko so predčasno odpuščeni, ne dobijo nič. Nimamo nič proti temu, da se odpustijo posestniki, ki imajo večja posestva in torej doma dovolj dela in kruha za preživljanje sebe in družine. Nepravilno pa se nam zdi, da se odpuščajo tudi taki, ki so po večletnem trdem delu in varčevanju prišli do tega, da so si kupili kakšno opuščeno zidnico ali hišico s toliko zemlje, da preddijo kozo ali za silo kakšno kravico. Vsakdo, kdor pozna razmere v našem okraju, ve, da se na takem posestvu ali kakor pravimo kočariji ne more preživiti niti eden človek, še manj pa družina. S tem se tudi ubija pri ljudeh smisel za varčevanje, ako mu je njegovo borno stanovanje vzrok, da je odpuščen iz službe. Da pa hudojamski rudarji niso ljudje, katere bi se lahko imenovalo kakšne boljševice, kaže stanek rudarjev v nedeljo dne 30. nov., ko so sklenili, da so pripravljene vsi tisti, ki so še ostali v službi, to jih je okrog 400, delati namesto 6 dni samo 5 dni v tednu, tako da bi tudi tisti, ki so bili odpuščeni, mogli delati še naprej istotako po 5 dni v tednu. Svetovali bi vsem tistim, ki imajo še kolikor toliko primerne dohodke, da napravijo po vzgledu hudojamskih rudarjev in bi bilo na svetu veliko manj krize in revščine.

„Slov. Gospodar“ stane:

celoletno 32 Din,
polletno 16 Din,
četrtletno 9 Din.

Pravoslavna cerkev v Mariboru se bo zidala, kakor napovedujejo, prihodnjo spomlad. O prostoru, ki so si ga nekateri za to izbrali, ne bo odveč nekaj besed. Ta prostor bi naj bil Jugoslovanski trg. Kar se tega tiče, je splošna sodba v Mariboru, da je ta prostor za zidavo cerkve popolnoma neprikladen. Stari Maribor, ki je bil v določitvi prostorov, ki naj ostarejo nezazidani, jako ozkosrčen in štedljiv, je ta prostor določil kot tak, da se na njem ne sme postaviti nobena zgradba. K večjemu bi tamkaj smel stati kakšen spomenik. Ko je Maribor po prevratu prišel v slovenske roke, so pristojni činitelji glede na Jugoslovanski trg bili istega mnenja kakor njihovi predniki. Istega mnenja je tudi prebivalstvo mesta. Ako bi se priredilo o tem ljudsko glasovanje — pa javno razglašeno, ne pa takšno, za katero nihče ni znal — bi niti eden odstotek meščanov ne bil zato, da se na tem prostoru postavi kakšna zgradba. Saj je v Mariboru najti več prostorov, ki bi bili prikladni za pravoslavno cerkev. Še eno je, kar je proti temu, da bi se na navedenem prostoru zgradila pravoslavna cerkev, in to je prevelika bližina katoliške cerkve. V Beogradu so katoličani kupili prav lep prostor za zidavo velike katoliške cerkve. Pravoslavna občina sv. Marka pa se je proti temu pritožila z utemeljitvijo, da bi nameravana katoliška cerkev bila preblizu pravoslavni. Oblast je tej pritožbi ugodila in katoliška cerkev ni smela biti postavljena na zaželenem prostoru, marveč se bo zidala na drugem, dokaj zapuščenem kraju. In vendar ni bil dotičen kraj, kjer so katoličani v Beogradu hoteli si postaviti svojo cerkev, izdaleka tako blizu pravoslavni cerkvi sv. Marka, kakor je v Mariboru Jugoslovanski trg blizu frančiškanske cerkve.

Jetnišnica mariborskega okrožnega sodišča je odposlala 93 jetnikov na dopust do dne 1. marca 1933, potem pa se morajo zopet prijaviti na odsluženje kazni.

Roparski napad. Ob petih popoldne se je vračal iz Maribora proti domu v Nebovo pri Št. Petru niže Maribora tamošnji ugledni posestnik in cerkveni ključar Cvikl. Vozil je v mesto jabolka za Pavliniča. Na vozu je bil poleg Cvikla še Pavliničev hlapec in zadaj na kripi še en moški. Pod Meljskim hribom na cesti je napadlo Cvikla pet hrvaško govorečih mož, ki so grabili za konja in zahtevali denar. Vpitja na pomoč se je konj tako vstrašil, da je nezadržljivo zbežal v galopu do Lorberja. Lopovi so v naglici potegnili z voza zadek sedečega možkega in ga hoteli izropati, pa ni bilo pri njem cvenka. Da ni bil izropan v mraku v neposredni bližini mesta Cvikl, se ima zahvaliti le samo splašenju konja.

Splav je obtičal v soboto 3. decembra na nasipini pri Št. Petru pri Mariboru. Šest splavarjev je imelo dovolj posla v soboto popoldne in v celo nedeljo, ker so morali splav bosonogi razdreti na

sredini Drave in ga nanovo zložiti ter zvezati.

Splašen vol je pogazil 17letnega posestniškega sina Ferdinanda Kozjeka iz Brezna ob Dravi. Nnesrečneža so prepeljali v mariborsko bolnico, kjer je pa umrl dne 4. decembra.

Zvest in hvaležen čitatelj »Slov. gospodarja«. Bivši pastir V. W. in sedaj ugleden posestnik v Prevaljah nam ob obnovitvi naročnine s ponosom piše: »Omenjam obenem, da sem izmed najstarejših in redkih čitateljev »Slovenskega gospodarja«. Od leta 1874 do 1877 sem služil za pastirja pri A. F. v Gornji Voličini pri Sv. Lenartu v Slov. gor. Jaz edini v familiji sem prečital vso vsebino vsake številke. Posebno sem rad čital o poteku rusko-turške vojne.« — Naši mladini v posnemo!

Zasluzena obsodba opasnega vlomilca. Karl Pristovnik iz Planice je že bil desetkrat predkaznovan radi tatvin in vlovov. Oktobra lanskega leta je odsedel petletno ječo in dveletno prisilno delavnico. Komaj pa je bil na prostem, se je že lotil zločinskega posla. V mraku dne 4. marca t. l. se je lotil župnišča pri Sv. Martinu na Pohorju in zahteval od tedajnega tamošnjega župnika Sinka pri oknu denar. Prestrašeni gospod mu je vrgel skozi okno nekaj nad 100 Din, pa je zloba odal na župnika več strelav, od katerih je eden gospoda oprasnil ob senu. V dobi od novembra do marca si je privoščil tri velike vlome in sicer dva v eni noči v Poljčanah, ko je oplenił gostilni Mahorič in Bauman. Izropal je trgovino Ernesta Zamola na Zg. Polskavi in okradel posestnico Marijo Ferk in njenega hlapca. Mariborski senat je obsodil Pristovnika dne 3. decembra na 20 let robije. Lopov je pri obravnavi priznal omenjene zločine, le napad na župnišče je tajil, dasi mu je ta krivda jasno dokazana.

Krvav pretep. V Hočah v Pristernikovi krčmi so se spoprijeli fantje z lovskim paznikom. 24letni delavec Ivan Holcer iz Skok je obležal na mestu pretepa z razparanim trebuhom, delavcu Francu Kirbiš iz Skok so razmesarili desno nogo.

Za uboj 4 leta ječe. Dne 26. septembra je udaril posestniški sin Ivan Klemenčič iz Vukovja ob priliki kožuhanja pri posestniku Polanarju Marijo Čep s kolum po glavi in ji strl lobanjo. Udarjena je nekaj dni za tem umrla. Ubijalca je obsodil dne 2. decembra mariborski senat na 4 leta in 2 meseca strogega zapora in na 4000 Din odškodnine.

Izdaten vлом v trgovino. Neznani vlomilci so obiskali v noči trgovino g. Drea pri Sv. Trojici v Slov. goricah in so odnesli manufakturnega blaga za 65.000 Din. Ukradeno blago pa so našli drugi dan v listnjaku, kamor so ga bili uzmoviči zakopali v vsej naglici.

Strašna smrt otroka vsled opeklin. Pri Vedlinovih na Ptujski gori je pustila gospodinja pri zakurjeni železni peči štiriletno hčerkico z drugo deco in šla po opravlilih v kuhinjo. Otrok se je preveč približal žareči peči, oblekca se mu je vnela. Ko je priskočila mati na krik na pomoč, je bila hčerkica že vsa v plamenih in je drugi dan za tem

kljub zdravniški pomoči umrla vsled opeklin.

Poškodba konja. Na državni cesti Ptuj—Maribor so vozili tri avtomobili v smeri proti Mariboru brez luči v noči. Te tri avtomobile je srečal posestnik in voznik Janez Pišek iz Zlatoličja na Dravskem polju. Eden od avtomobilistov je zadel ob Pišekovega konja in mu zlomil čelno kost. Radi teme kmet ni razložil številke avtomobila, ki se je odpeljal po nesreči s podvojeno brzino.

Cela bitka pred hišo. V vasi Prerad, občina Polenci pri Ptuj, so pri Kandričevih nekaj slavili. Pred hišo so se pojavili fantje iz Breznice pri Ormožu. Domači sin Ignac je povabil prežarje na vino; za povabilo je pa prejel zausnico! Radi prerekanja se je podal Ignacov oče s puško med razgrajače, ki so mu odvzeli orožje in ga začeli pretepavati. Med tem se je izmotal sin Ignac, skočil po drugo puško in ustrelil iz nje 22letnega hlapca Franca Emeršiča, ki je klečal na očetu. Mrtvega hlapca so prepeljali v mrtvašnico, poškodovanega očeta v bolnico v Ptuj; ubijalec iz silobrana se je sam javil sodišču.

Neznanega mrtveca je naplavila Drava pri Ptuj. Gre za moškega delavca.

Na cesti iz Turnišča na Pobrežje pri Ptuj so pobrali v mlaki krvi posestnika Franca Toplaka iz Rogoznice in ga oddali v ptujsko bolnico. Ko se je zavedel, je izpovedal, da sta ga napadla dva neznanca z noži.

Slučaj, da ni prišlo do hujše nesreče. Zadnjega novembra v noči se je vračalo pet lukarjev na vozovih iz Rogatca in so dospeli do železniškega prelaza med Hajdino in Sv. Lovrencem na Dr. polju. Komaj je bil prvi voz na tiru, je pridrvel v istem trenutku osebni vlak iz Maribora. Lokomotiva je zagrabila konja in ga razmesarila na drobne kose. Stroj je odtrgal tudi prednji del voza in ga zdobil. Zadnji del voza, kjer sta sedela Janez Mikša in njegova hči, pa je pognalo ob steber in sta ostala oba nepoškodovana. Prilet lokomotive ob voz je bil tako silovit, da je čutil sunek strojevodja, ki je vlak ustavil in so pregledali, kaj se je pripetilo. Strašna nesreča bi se bila zgodila, ko bi že bil prvi voz prevozil tir in bi bili drugi

tik za njim. Vozniki vlaka niso videli radi gosti megle, ropot so pa preslišali radi ropotanja lastnih voz.

Hranilna knjižica z vlogo 1500 Din je bila ukradena na sejmu v Ptuj delavcu Jerneju Repetu iz Nove vasi pri Rogoznici. Knjižica je od ptujske mestne hranilnice s števil. 38.391.

Vlom v cerkev brez plena. V noči 29. novembra je vlomil trgovski pomočnik Maks Podhostnik iz Cvetlina na Hrvaškem v župno cerkev na Zavrču. Lotil se je nabiralnikov, ki so pa bili prazni. Vlomilca so završki orožniki prijeli drugi dan. Podhostnik je že presedel v Ljubljani 15mesečno ječo.

Domačija pogorela. Na vrhu hriba Gmajna pri Slovenjgradcu je uničil požar domačijo posestnika Antona Sedovnika. Zgorelo je gospodarsko poslopje in blizu stoječa hiša in znaša škoda dobrih 100.000 Din. Na gašenje ni bilo niti misliti, saj na hribu ni vode. Požarna škoda je tem občutnejša, ker je bil hlev lani na novo zgrajen, hiša izdatno popravljena.

Izreden samoumor. V Št. Janžu na Vinski gori se je obesil dne 1. decembra v cerkvi med dvema gorečima svečama pod lestencem 28letni Franc Hudej, tovarniški delavec v Vošnjakovi usnjarni v Šoštanju. Vrv je odrezal od velikega zvona. Vzrok izrednega samoumora je po opisu na lističu v samoumorilčevi vojaški knjižici — nesrečna ljubezen.

Amerikanski avtomobilski kralj Henry Ford, ki je star 63 let, je življensko-nevarno obolel.

Prijeta vlomilca. V noči 30. nov. je bilo vlomljeno v občinsko pisarno v Radečah pri Zidanem mostu. Vlomilca sta že pobrala 1100 Din, ko ju je izsledil nočni čuvaj, sklical domačine in župana, ki so prijeli Viljema Fogrisa in Jožeta Janca iz Trbovelj. Oba nepridiprava so izročili radeškemu sodišču, župan jima je odvzel ukradeni občinski denar.

Vlomilci so obiskali v noči 29. nov. pisarno notarja g. Krišperja v Črnomlju. V pisarni sta bili vlomljeni 2 blagajni, tri pisalne mize ter razbita steklena omara.

Obračun med graničarjema. Ob meji pri Cerknici na Kranjskem je ustrelil graničar Vinko Cerknik tovariša Novkoviča. Do umora je došlo radi sovraštva izza vojaškega službovanja v Srbiji leta 1929.

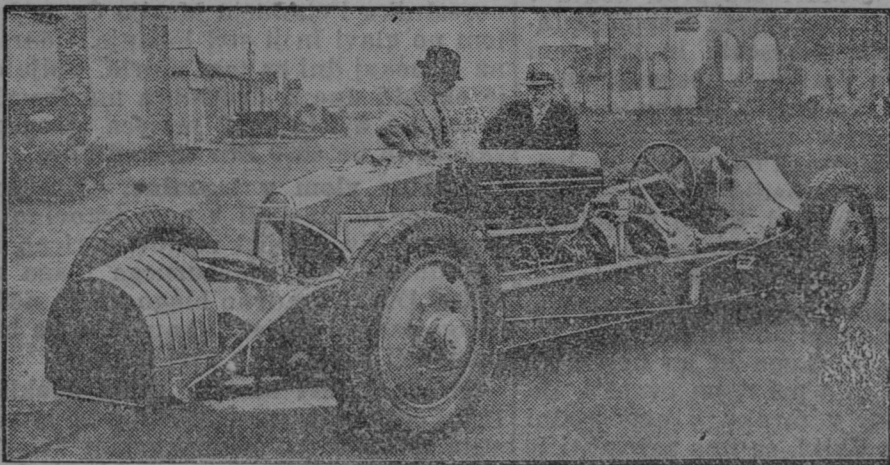
Za dijaško semenišče v Mariboru so nabrali: o priliki blagoslovitve nove kapele pri Al. Kodriču, posestniku v Kočicah pri Žetalah, 50 Din; na sedmini po rajnem Josipu Šenveter, v Zamarkovi, župnija Sv. Lenart v Slov. gor., 125 Din. Bog povrni! Spominjajte se z darovi dijaškega semenišča!

»Karitas.« Najboljše oskrbite sebe ali svoje z najpotrebnejšo svoto v slučaju smrti z zavarovanjem pri »Karitas«. Glej današnjo zahvalo gospe Lenard Antonije iz Rajhenburga! Pojasnila za »Karitas« in »Vzajemno zavarovalnico« daje podružnica v Celju, Fr. Žebot, glavni zastopnik v Mariboru in krajevni zastopniki.

Specialist za kirurgijo dr. Čerňič Mirko, šef kir. odd. drž. bolnice, ordinira od 14.—16. ure (razven nedeljo in praznikov) v Ljubljani, Knafljeva 10 II, tel. 29—42. Zdravilni aparati: višinsko sonce, diatermija, tonisator, žarnica »Hala«, enterocleaner, »Radium-emanator«.

Mi vemo, da za Vaše pridelke skoro nič ne dobite. Zato Vam tudi mi damo blago za ceno, ki je primerna Vašim dohodkom. Pridite v Maribor, Gosposka ulica 10, k **Antonu Macunu,** in se tam prepričajte. Samo eden primer Vam dam in to je: Moška suknena obleka Din 189, moško zimsko suknjo (štucer) Din 240. ženski plašč 340 Din itd. 1110

Negovanje lepote na medicinsko-kozmetični podlagi, to je nova smer, ki je zares dobra, če se zato uporabljajo pripomočki, katerim z medicinske strani ni prigovora, kot so: Fellerjeva Elsa-pomada za zaščito kože in Fellerjeva Elsa-pomada za rast las. Za v naprej poslanih 40 Din 2 lončka brez daljnih stroškov pri lekarnarju Eugen V. Feller, Stubica Donja, Elsatrg 341, Savska banovina.

Angleški dirkač Malcolm Campbell je pustil zgraditi dirkalni avto, ki poseda 2500 konjsih sil in upa, da bo pobil z njim vse dosedajne brzinske rekorde. — Desno: Ob priliki zborovanja kmečkih zvez iz Nižje-Avstrijskega se je zbralo na Dunaju 25.000 kmetov, ki so manifestirali po službi božji v cerkvi sv. Štefana po dunajskih ulicah.

Snežke za dame »Tretorn, svetovno znana mamka, samo Dln 48.— Trgovski dom Stercki. 1195

O novih oblikah naših krajevnih imen.

Dobili smo letos nove table s krajevnimi pa često predrugačenimi imeni, radi česar se že pojavljajo opravičene pritožbe, ker so spremembe deloma zgodovinsko, deloma pa tudi jezikoslovno nepravilne.

Brali smo že, da je dobila naselbina »Selce« kar čez noč novo obliko »Sevce« (!). Za dosedanjo in že zelo staro obliko »Hajdin« smo dobili »Hajdina«, katere domačin ne bo nikdar rabil, ker mu je pretnja, kajti on ne gre v »Hajdinu«, nego vedno le na »Hajdin« in ne ve nihče danes, odkod se je ta »a« tako na tihem pritepel.

Druge pritožbe se glase proti spremembi »Zrkovce« v »Zrkovci«, »Dolgoše« v »Dogoše« itd. — Najčudnejša se pa nam zdi sprememba imena »Podvince« v »Podvinci«. Kdo je to zakrivil? — Ko stopiš v vas, zagledaš na desni strani cesti staro tablo, katera ti pove, da so to »Podvince«, na desni strani, ravno nasproti, je pa nova tabla, katera ti pove, da si v vasi »Podvinci«, in izgleda to tako izzivalno, da se je bati, da si ta imena skočita nekoč v lase, ako ne bo postavljen orožnik med nju. Prav ima pa stara tabla, kajti še leta 1820 se je glasilo ime uradno kakor v občini rabi kot »Podvince«, je torej tudi jezikoslovno neutemeljeno. V tem delu Slovenije označujejo imena s končnico »e« zgolj krajino. Domneva pa, da namigavajo imena s končnico »i« na tamošnje prebivalstvo, je napačna, o čem nas poučijo kratka primerjava, kajti prebivalec Apač, Cirkovc, Podvinc, Zerkovc je: Apačan, Cirkovčan, Podvinčan, Zrkovčan. Če pa hočemo dosledni biti, se mora potem glasiiti kraj Apače, Cirkovce, Ruše, Hoče, Rače, tudi kot: Apači (!), Cirkovci, Ru-

Sajaste lonce ali ponve ... očisti kot bi trenil čistilka Vim!

Gospodinji se ni treba več mučiti, ako hoče svoje lonce in ponve očistiti od nesnage in saj. Saj za to je tukaj VIM! VIM z močno vsebino mila je enako dober za snaženje vse kuhinjske posode, naj bo iz aluminija, stekla, sklenine ali kovine.

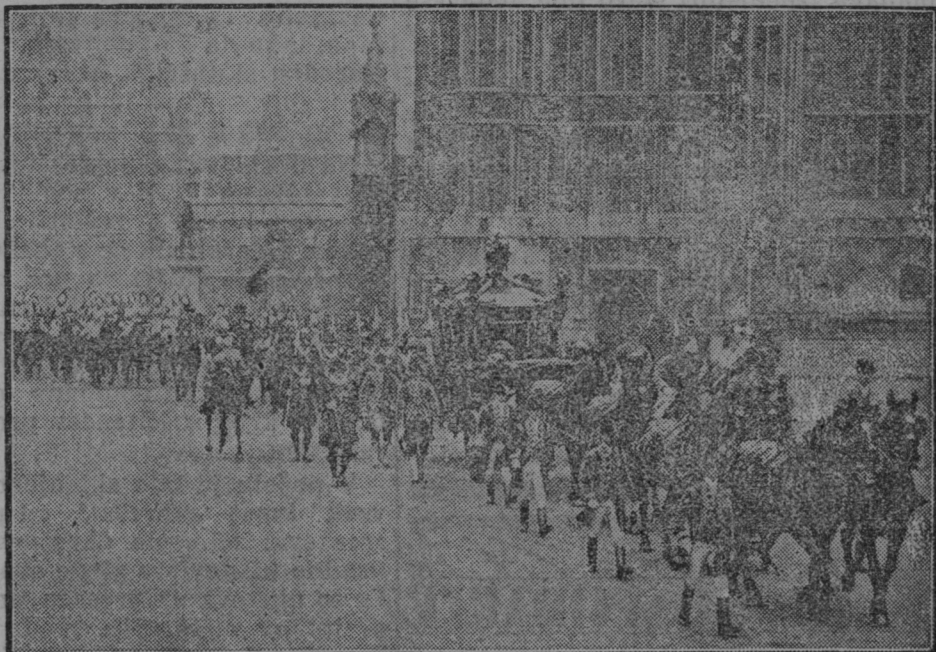

VIM

ČISTILKA VIM ČISTI VSE!

V-J-10-32

ši, Hoči, Rači itd., kar se naravnoč protivi našemu jezikoslovnemu čutu. Imena na »e« pa označujejo krajino ali skupno občinsko zemljišče po svoji legi ali posebnosti. N. pr. »Podvince« je skupina občinskih parcel v znožju kicarskih vinic ali goric, in »Zrkovce« je skupina za reko Dravo ležečih njiv in travnikov iz vidika od Sv. Petra, torej »Zarekovce«, in »Ruše« so ona krajina, kje so težki vozniki dali vprežni živinji odmor ter jo krmili in napajali.

Odkritje spomenika znamenitega francoskega državnika Clemenceauja v Parizu. — Desno: Slovesna otvoritev parlamenta v Londonu, h kateri se pelje kraljevi par v kočiji.

Vemo sicer, da nimajo srezka načelstva kakih zgodovinarjev na razpolago pri spornih slučajih in menda tudi ne pomožnih knjig, kakor Zahna, Kindermanna, Janischa ali Schmutza, da se prepričajo sama o stari obliki kakega krajevnega imena. Istotako pa tudi nimajo pravice spreminjevati svojevoljno krajevnih imen in po svojem — zlasti pa takrat ne, ako ni za to nikaškega povoda. Nasprotno, naj se drže pri spornih slučajih gesla, da edinole ljudstvo govori prav, ne pa kak profesor nedomačin, ki ni nikoli čul krajevnih govorice.

Želeti bi bilo bolj, da bi bile zginile pri tej priložnosti imenske pošasti, kakor »Majšperk« (mesto »Lešje«), kakor je že tud zginil »Lajtersperk«, kjer se je poseglo zopet na staro zgodovinsko ime »Košaki«.

Takih sprememb bi pa uradi sploh ne smeli tako na kratko roko izrsevati, ker lahko take navidezno skrajno malenkostne spremembe povzročijo zelo občutne posledice. — Naj omenimo samo, koliko sitnosti so imeli mnogi po prevratu radi domovinske pravice, ker se krajevna imena niso strinjala z uradnimi podatki. Tudi slučaj, da je umrl komu bogati stric ali ujec v Ameriki, spada sem. Dedič je n. pr. iz občine »Podvince«, toda zdaj pristojna občina »Podvinci«, in sodnija ga ne prizna kot dediča, ker ni več iz občine »Podvince«, kakor to določa oporoka, če je tudi vse drugo na jasnem. Starejši sodniki vedo o takih slučajih mnogo pripovedovati.

Doživeli smo pa že tudi sami tako nepriliko. — Po prevratu je nekdo nasilno zahteval, da se mora vnaprej ime vasi »Rače« glasiti in pisati kot »Račje«. Pokojni dr. Pipuš je na to dal takoj napisati na svojo opekarno v Račah: »Opekarna v Račju« in na postaji so ime »Rače« tudi spremenili v »Račje«. Toda od domačinov se za to novotarijo nihče ni brigal. Prišel je dalje iz »Rač« in ne iz »Račjega« in je bil na sejmu v »Račah«, ne pa na »Račjem«. Pritiskali so tudi v šoli na mladino, da pomaga izpodriniti staro ime, toda vse zastonj. Domačin je vedno le stopil v vlak v »Račah« in je tudi tam izstopil, nikakor pa ne v »Račjem«. Uvesti se je moralo čez par let uradno zopet staro ime, ko je ta imenska zmeda zakrivila že nebroj neprilik raznim državnim uradom.

Tu je tudi umestno opozoriti na rabo predlogov, »na« in »v« pri krajevnih imenih, za katere nima nedomačin sploh pravega čuta. Haložan gre na Ptuj, Hajdin, Polskavo, Podložje, Sestrže, tujec pa v Ptuj, Hajdin itd., ker ima prvi pred očmi vtis, da gre na kako vzvišeno mesto (branišče) še iz poddedovanega jezikovnega čuta. D. Ž.

Denar v nevarnosti!

Ko boste ta napis prečitali, nikar ne mislite, da vam bomo razlagali, da je

denar v nevarnosti na tak način, da bo izgubil današnjo vrednost. Nekaj drugega vam moramo povedati

Denar v vaših domačih hišah skrit je v nevarnosti! Koliko jih je, ki so že z življenjem plačali skrivanje svojega denarja. Ropanje se je tudi dandanes že tako razvilo, da bi skoro bilo potrebno vsako noč samo bedeti. In zakaj je toliko ropov? Nepošteni ljudje, ki hočejo priti na krivičen način do denarja, vedo, da imajo ljudje denar doma. Svoj čas, ko so ljudje vlagali, ni bilo ropov. Nevarnost ropov je pa letos še povečana in sicer zato, ker je vedno večje število onih, ki brez posla tavajo okrog po deželi.

Kam torej z denarjem? Naložite ga! Res, da oni, ki imajo vloženi denar, niso dobili vsega naenkrat ven, ker ga posojilnice tudi niso še izterjale od dolžnikov in to ne gre tako hitro. — **Zdaj pa se nove nalcžbe nič več ne izposojujejo, zato se nove vloge tudi lahko tečno izplačujejo.**

Vprašajte pri Spodnještajerski ljudski posojilnici v Mariboru, pa boste dobili natančno navodilo!

Denar doma je v nevarnosti!

*

Nekaj sprememb v zakonu o zaščiti kmeta.

Odbor za proučevanje zakona o zaščiti kmeta je predložil te le spremembe in sicer:

Obrestna mera, ki je bila v zakonskem načrtu predvidena za kmečke dolgove z 8 odstotka plus 2 odstotka za amortizacijo, se zniža za 1 odstotek, tako da bodo morali kmetje plačati za stare dolgove 7 odstotkov obresti ter 2 odstotka amortizacije, torej skupno 9 odstotkov. Če je upnik zasebnik, ki ima nikakih režijskih stroškov, se določi obrestna mera na 4 odstotke.

Prvotno je načrt predvideval veljavnost tega zakona za dobo 1 leta, računajoč od dneva objave v »Službenih novinah«. Ta določba je bila sedaj črtana, tako da bo imel zakon, ako hosta Narodna skupščina in senat to odobrila, trajno veljavo in ne bo časovno omejen, kakor je bilo prvotno mišljeno.

Na drugi strani je razširjena veljavnost zakona tudi v pogledu velikosti posestev, ki naj bo zaščitijo. Prvotno je zakon določal, da se nanaša samo na posestva do 50 ha za posameznike in 100 ha za zadrugo. Sedaj pa je sporazumno sklenjeno, da se poveča obseg posestev za posameznike na 75, a za druge na 200 ha obdelane zemlje, s čimer bo krog zaščitencev precej močno razširjen.

V načelu je bilo sklenjeno, da more vsak kmet zahtevati od pristojnega sreskega, odnočno okrožnega sodišča, uradno ugotovitev glede svojih dolgov. Če se ugotovi, da presega zadolžitev 70 odstotkov celokupne vrednosti njegovega imetja, potem se mu višek dolgov odpiše (načelo pravnave) in lahko gre ta odpis do 40 odstotkov dolgov.

*

Izlet gostilničarjev in vinskih trgovcev v ormoško-ljutomerske gorice: Z ozirom na obvestilo Zveze gostilničarskih zadrug v Mariboru, da se izlet gostilničarjev preloži na poznejši čas, je akcijski odbor vinogradnikov iz ormoško-ljutomerskih goric, ki se je sestel na dan določenega izleta dne 29. m. m. v hotelu Rajh v Ormožu polnoštevilno, sklenil naslednje: Akcijski odbor se strinja s sklepom Gostilničarske zveze, da se preloži izlet na poznejši čas. Sklepe se soglasno, da se naj ta izlet vrši na dan 12. in 13. decembra t. l. v zvezi z vinskim sejmom v Ivajnkovcih. Spored: Dne 12. decembra sprejem gostov na kolodvoru v Ormožu, zatem preizkušnja vinskih vzorcev iz ormoško-ljutomerskih goric v hotelu Rajh v Ormožu. Potem izlet gostov v spremstvu vinogradnikov na posamenze vinske griče in kleti. Dne 13. decembra obisk vinskega sejma v Ivajnkovcih. Za prevoz gostov v vinske gorice bo preskrbljeno. Vabimo vse že prijavljene gostilničarje in vinske trgovce, da se za gotovo in polnoštevilno udeležijo tega izleta ter preizkušnje vinskega pridelka v Ormožu in v Ivajnkovcih. Gostilničarska zveza se naproša za blagohotno sodelovanje in obvestilo gostov-udeležencev iz Nemške Avstrije. Pridite v naše vinske gorice, kjer bodele našli to, kar rabite: pošteno, pristno, žlahtno vinsko kapljico, ki je letošnja posebno izborna, po nepretirani ceni.

*

Cene in sejska poročila.

Mariborski trg. Na mariborski trg v soboto dne 3. decembra so pripeljali špeharji 43 komadov zaklanih svinj. Svinjsko meso je bilo po 12 do 13 Din, slanina 14—15. Kmetje so pripeljali 16 voz sena po 85—90, 4 otave po 80—90, 1 voz detelje 110 Din, 59 voz krompirja po 1—1.50, 6 čebule 2.50—3, česen 8—10, 9 zelja po 1.50—2.50, kisló zelje 4, repa 2, jabolka 1.50—4, hruške 3—7, grozdje 6—10, celi orehi 5—6, luščeni 16—18, kostanj 1.50, pečen 4, fižol 2.50—3.50, pšena 1.50—1.75, rž 1.50, ječmen 1.50, koruza 1.50, oves 1—1.25, proso 1.50, ajda 1.25, ajdovo pšeno 6. Srna 1 kg 6—10, zajec 20—25, fazan 15—18. Smetana 10—12, mleko 2—3, surovo maslo 24—26, jajca 1.50—1.75. Kokoš 20—25, piščanci 20—55, gos 40—60, puran 50—70, raca 20—30 Din.

Pohlep po srebru in zlatu.

V sedanjem času obče gospodarske krize se podi na tisoče moških po pogorjih Kanade, Mehike in Južno Amerike, ki iščejo srebro, čeravno je cena srebru na svetovnem trgu tako nizka, kakor doslej sploh ne pomnijo. Mnogo iskalcev srebra, da cele ekspedicije so bile financirane od bogatinov, ki dobijo le polovico doseženega dobička kot obresti za investirani kapital. Izdatki ogromnih denarnih svot so potrebni, predno se izplačajo odkrite srebrenne jame. Ekspedicije so opremljene z najmodernejšimi pripomočki. Drugi iskalci srebra so zopet ljudje, ki gledajo v stikanju za to plemenito kovino svoje zadnje upanje. Opremljeni so le s

sekiro, krampom, lopato in z najbolj potrebnim orodjem.

Doslej najbogatejše najdišče srebra je bil takozvani »Comstock Lode«, ki ima čudno preteklost.

V oni dobi, ko je podžigalo ljudi zlato v Kaliforniji, sta poskusila dva iskalca zlata svojo srečo v severnoameriški državi Virginija. Zasiğurala sta si ozemlje, na katerem sta začela kopati. Ko sta izmetala jarek, sta zadela na črnkasto tvarino, ki je počivala komaj dober meter pod površino. Tvarino sta izprala, pokazalo se je, da je belosiva kovina. Ker pa sigurno najdeno ni bilo zlato, sta bila razočarana. Tudi po nadaljnem prekopavanju zemlje nista zadela na zlato, sta pač prodala ozemlje za malenkostno svoto. V naslednjih 30 letih so dvignili iz te zemlje za 1.25 milijarde srebra. Razven tega so še izkopali zlata za 250 milijonov dolarjev. Ta omenjeni »Comstock Lode« je v Združenih državah Severne Amerike najbogatejše srebro najdišče. Oba prvotna najditelja sta bila vsa obupana, ko sta zvedela pozneje za bogastvo in sta poskušala na vse načine, da bi otela zase vsaj nekaj od milijardnega dobička. Sodišče pa je zavrnilo vse njune zahteve in prošnje, umrla sta v največji revščini.

Enako dragoceno srebrno najdišče leži v Ontario v Kanadi. Tamošnja ruda vsebuje toliko čistega srebra, da se lahko računa 100 kg srebra iz ene tone rude.

Razne druge srebrne jame so odkrili čisto slučajno Indijanci.

Da so danes srebrna in zlata najdišča oblegana od množic, temu je kriva brezposelnost, pod katero naravnost ječi Amerika.

Večina brezposelnih ne prejema nobene podpore in na en način se morajo ti reveži prebiti skozi življenje. Podajajo se v stare zlate pokrajine, ki so že davno opuščene, ker se pridobivanje zlata iz rude ni več izplačalo. Danes so ljudje zadovoljni, ako izsilijo le par zlatih zrn iz cele tone rude. Povsod so

nastale majhne jamice. Ob rekah je vse polno brezposelnih, ki izpirajo iz blata zlati prah. Je to težavno, lrdó deló in vsak se trudi z nadčloveškimi napori, da bi ga izvedel kolikor mogoče praktično in dobičkanosno.

Št. Ilj v Slov. goricah. Katoliško prosvetno društvo v Št. lju ponovi na Marijin praznik dne 8. decembra ob treh popoldne v Slovenskem domu lepo igro v treh dejanjih »Pri kapelici«. Po igri nastopi sv. Miklavž. Darila se sprejemajo na Marijin praznik dopoldne ter popoldne v prostorih Slovenskega doma. Vsi vljudno vabljeni. — Odbor.

Jarenina. Tukajšnje Katoliško prosvetno društvo priredi na praznik dne 8. decembra, popoldne ob treh v društvenih prostorih proslavo v spomin Slomšekove 70letnice.

Kamnica. Kamniška mladina, organizirana v fantovskem odseku in dekliškem krožku, proslavi na lep in prisrčen način praznik Brezmadežne v četrtek dne 8. decembra, ob 3. uri popoldne v društveni dvorani. Na sporedu so pesmi, deklamacije, govori in krasna igra: »Kjer ljubezen, tam Bog«. Tudi dekleta se postavijo z lepo igro. Pridite v obilnem številu. Vstopnine ni nobene.

Proslava Brezmadežne v Ptuj, oo. minoriti, sv. Peter in Pavel. Naša mladina se pripravlja na svoj najlepši praznik, na praznik Brezmadežne, z devetdnevnicó; vsaki dan je ob ½ šestih zjutraj marijanski govor, nato pa sv. maša. Na sam praznik dne 8. decembra bo ob ½ desetih sklepni govor, nato slovesna sveta maša in skupno sv. obhajilo kongregacije. — Popoldan istega dne pa je sprejem novih članic v Marijino družbo. — V nedeljo nato dne 11. decembra pa bo marijanska proslava v mestnem gledališču.

Šmarje pri Jelšah. Naše Prosvetno društvo nam bo za božične praznike vprizorilo prav krasno in ganljivo igro »Svet večer živega mrtveca«, na katero že zdaj vabimo vse prijatelje in znance, posebno še one može in že-

Planinka čaj

Bahovec hvalijo nervozne osebe, katerim je urejena stolica predpogoj za zdravje živcev.

Zavitek Din 20.— v apotekah. 841

ne, ki jim je kruta svetovna vojna zagrenila življenje. Vsa igra se vrši na sveti večer, 10 let po svetovni vojni.

Št. Janž pri Velenju. Na praznik Brezmadežne dne 8. decembra ima Marijina družina svojo akademijo, na Štefanovo pa vprizori prelepo igro »Goslarica naše ljube Gospe«. — Dne 18. decembra ima sadjarska podružnica svoj tretji občni zbor.

Petrovče. Dekliška Marijina družba priredi v četrtek dne 8. decembra, na praznik Brezmadežne, ob treh popoldne v Jelovšekovi dvorani Slomšekovo proslavo. Na sporedu so deklamacije, petje, žive slike in dve igri. Vabimo k obilni udeležbi!

Pišce. V nedeljo dne 11. decembra, popoldne po večernicah bo priredilo Katoliško prosvetno društvo 15letnico Krekove smrti z otvoritvijo lastne dvorane.

Slivnica pri Celju. Tudi mi se moramo enkrat oglasiti iz našega kraja. Tukaj imamo sedaj izobraževalno pevsko društvo. Res so slabi časi, ker nam kriza dolgočasi naše dneve, pa vendar ob nedeljah in praznikih se pa še le razveseli naše srce, ker nam naši pevci in pevke tako lepo in ganljivo zapojejo na koru v farni cerkvi in pri podružnici sv. Urbana. Vsem pevcem in pevkam vsa hvala in vsa čast. Le tako naprej!

Franc Gomilšek 60letnik.

Začetnik velikega slovenskega mladinskega gibanja na slovenskem Štajerskem, sedanjí dekan dekanije Sv. Lenart, duhovni svetnik in župnik pri Sv. Benediktu v Slov. goricah Franc Sal. Gomilšek obhaja prihodnjo sredo, dne 14. decembra 60letnico svojega rojstva.

Steklen nebotačnik.

Znani stavbenik Le Corbussier je zgradil za ruski komisarijat za svetlobno industrijo v Moskvi nebotačnik iz posebne vrste stekla. Steklo je takšne kakovosti, da razpršuje solnčne žarke, kar povzroča, da ne trpe stanovalci zgradbe poleti nobene vročine. Namesto steklenih stopnic ima Corbussierova palača dvigala.

V copatah krog sveta.

Dne 25. marca 1927. se je odpravil Danec Peter Nansen iz Kodanija v copatah na polokrog sveta. Po 7 letih je priromal v Nancy v Franciji in je seveda še vedno v copatah. Ta vztrajni popotnik je

Bridka zgodba skopuha.

(Dalje.)

»5000 rupij! Že zopet 5000 rupij! Haha! Mohamed bo ubožal, pa niti opazi ne! Kak osel je ta le Mohamed! Še par dni, imeli bomo celo njegovo premoženje!«

Rama vse sliši in se razjezi. Zagrabi ga nestrpnost, že komaj čaka, da bi iztrgal zlobnežem bogati plen.

Prikrevsala je po temi ženska in vprašala:

»Ali sta na varnem, mali podgani? Sta li bila mirna? Sta pozabila na pobeg?«

Pogledala je na mokre lise na steni proti oknu.

»Tukaj imata riž!«

V noči je hotel Rama odstraniti še zadnje kamenje in poskusiti svobodo. Sproženi kameni pa so glasno zaropotali proti vratom. Šefkija je zbežal s svetiljko iz svoje sobe in se vrnil s častitljivim starcem.

11

Sita se je stisnila k bratu, je zrla na dvorišče in šepetala:

»Ta je svetnik, ki je ogoljufal kačjega zagovornika.«

»Je-li je vse pri deci v redu?« je vprašal tuj glas.

»Da, Sahib«, se je glasil Šefkijev odgovor.

Stopnice na hodnik so ječale pod težkimi koraki.

Rama in Sita sta smuknila skozi odprtino v sobo, legla in se delala, kakor bi trdno spala. — Nekdo je posvetil po sobi; neznanec je vprašal:

»Bedita, otroka?«

Nobeden se ni ganil.

Pobeg Rame.

Po dogovorjenih štirih urah je stopil modri iz čumnate nazaj na verando. Zgledal je utrujen in zaspan, smehljal pa se je Mohamedu prijazno in zaupljivo.

Slednjič je prišla tudi vrsta nanj. Oborožil se je z uro, se poslovil molče od prijateljev, ki so mu voščili z roko vse dobro, zamenjal je pridi-

Jubilant je bil rojen dne 14. dec. 1872 v Krčevini pri Ptujju št. 13, župnija Sv. Petra in Pavla v Ptujju. Oče mu je bil Valentin, mati pa Ana rojena Krapša, doma od Vurberga. Starši so imeli malo posestvo pet oralov. Osnovno šolo je nadarjeni in živahni Franček obiskoval 4 leta v Ptujju in nato 4 leta ptujsko nižjo gimnazijo. Višjo gimnazijo je dovršil Gomilšek v Gradcu. Ker so bili starši revni, je hodil dijak Gomilšek mnogokrat peš v Gradec. Ker mu od doma niso mogli dajati dovolj sredstev za študiranje, si je podjetni Gomilšek naprosil hrano po raznih zavodih ter dobrih družinah in je dobival pri pekih kruh, da je lahko končal študij. Že kot mlad fant je hodil po primicijah in tam navdušeno govoril za slovensko in krščansko stvar. Ljudje so ga z veseljem poslušali in so pravili: »Iz tega fantá še bo nekaj!« Med počitnicami je mnogo potoval po celi Sloveniji, posebno po Prekmurju. Maturiral je v Gradcu leta 1862 ter je dobil radi svoje pridnosti kot darilo veliko medaljo. Istega leta je stopil v Mariboru v bogoslovje. V II. letniku bogoslovja je hudo zbolel na revmatizmu, a njegova narava in krepka volja ter solidno življenje sta premagali bolezen. Novo mašo je pel dne 23. avgusta 1896. Služboval je kot kaplan v Šmartnem pri Šaleku, Jarenini, pri Sv. Barbari v Slov. gor., pri Sv. Benediktu ter pri Sv. Barbari v Halozah. Dne 1. maja 1907 je dobil župnijo Sv. Peter na Medvedovem selu, kjer je ostal do 1. maja 1919, ko je postal župnik pri Sv. Benediktu v Slov. gor. Radi velikih zaslug v cerkvenem oziru je bil imenovan dne 31. avgusta 1927 za duhovnega svetnika. Od kralja je dobil za svoje neumorno delo za narod red Sv. Save IV. reda. Letos dne 1. septembra pa je bil imenovan za dekana lepe dekanije Sv. Lenart v Slov. goricah.

Gomilšek je bilo celo svoje življenje navdušen Slovenec z dušo in telesom. Za svobodo in samostojnost Slovenije je deloval neumorno in požrtvovalno. Posebno velike so njegove zasluge glede organizacije slovenske mladine na bivšem Slovenskem Štajerskem. Ko je prišel leta 1897 v Jarenino za kaplana, je zbiral okrog sebe razborite slovenske mladeniče iz celih Slovenskih goric ter jih šolal za poznejše narodne delavce in voditelje. Ustanavljal je mladinske in dekliške zveze, prosvetna in

cerkvena društva, orlovske odseke in številne gospodarske organizacije. Širil je z neprimereno agilnostjo »Slovenskega gospodarja« ter druge krščanske liste ter poštene slovenske knjige med naš narod, posebno na meji. Kot slovit in priljubljen govornik v cerkvi in izven cerkve, je Gomilšek pomagal, da se je naš narod, posebno v Slovenskih goricah, o-tresel verske mlačnosti in nemškutarstva. Gomilšekove zasluge za štajerske Slovence so tako velike, da ga po vsej pravici lahko imenujemo štajerskega Kreka.

»Slovenski gospodar« je Gomilšku velike hvale dolžan, ker je bil Gomilšek tisti, ki ni širil ta list samo do zadnje hiše, ampak je stalno dopisoval in mu poročal zanimive novice, pisal članke in skrbel za njegovo priljubljenost med ljudstvom.

Dasiravno 60letnik, vendar je še Gomilšek mladeniško čil, živahen, delaven in bi rekli: neizžrpan.

»Slovenski gospodar« z vsemi njegovimi prijatelji in številnimi sotrudniki kliče k njegovemu jubileju: Še na mnoga leta! F. Ž.

Orehova vas-Slivnica. Hud udarec je zadel občespoštovano in priljubljeno Divjakovo hišo v Orehovi vasi. Dne 13. m. m. se je najmlajša in najljubša hčerka Katica nenadoma po kratki boleznii preselila v boljše življenje. Dasi šele 17 let stara, je vendar bila bolehnii materi desna roka. Velika udeležba pri pogrebu od blizu in daleč je dokaz, kako je vedno veselo in pridno Katico vse ljubilo in spoštovalo in ni čudno, da se ubogi starši ne morejo nad njeno izgubo utolažiti. Njena zadnja pot je bila bolj podobna slavnostnemu sprevedu kot pogrebu. Zadnje jesensko cvetje je krasilo voz s krsto in dekleta Marijine družbe, katere vzorna članica je bila, so jo spremljale s celo vrsto vencev in šopkov cvetja. Tako razkošno ovenčana ne gre k poroki niti knežja nevesta kakor je šla Katica na večno ženitnino k svojemu nebeskemu Ženinu, ki si je njo izbral v cvetu mladosti. Naj hudo po-

trte starše, sestro in brate Bog tolaži, Katici pa naj sveti večna luč!

Sv. Martin pri Vurbergu. Bridko nas je zadel žalostna novica, da je v mariborski bolnici zaspala v Gospodu Katica Pavlin, rojena Knehtl, iz Ciglenc. Rajna se je kot mladenka neštetokrat pokazala na našem odru v težkih vlogah, katere je vedno izvrstno rešila. Rada je veliko čitala ter je bila lepo izobražena. Stvarnik jo je že v 31. letu starosti poklical k sebi. Počivaj v miru, naj ti bo pobreška zemljica lahka! Preostalim naše iskreno sožalje!

Sv. Barbara v Slov. gor. Komaj je bil nov občinski zakon predložen narodni skupščini, že so začeli nekateri naši politiki snovati novo veliko občino in sebe določati za kandidate. Mi pa pravimo, da kandidate še imamo čas izbirati, a izbrati hočemo može dela. Glede obsega velike občine pa smo tega mnenja kot naši občinski odbori, da se združijo občine Korena, Jablance, Žikarce in Zimica v občino Sv. Barbara, sedež občine naj bo pri cerkvi, kjer ima občina že začasno velike predpogoje glede uradnih prostorov. Nova občina bi štela čez 2000 prebivalcev, seveda zakon je zakon in temu se je treba ukloniti. Upamo, da bodo naši občinski odbori stali na pravem stališču ter sklepali tako, da bo našemu ljudstvu v prid!

Sv. Barbara v Slov. goricah. Tukaj smo v zadnjem času imeli več porok, med katerimi je bila tudi poroka naših vrlih članov tukaj katoliških organizacij: Krajnc Ignac, posestnik, in Ivanka Pen, hči cerkvenega ključarja iz Jablanc, sta se poročila. Ženin se je velikokrat udeleževal na našem odru, nevesta pa je bila pridna članica Marijine družbe. Daj jima Bog obilno blagoslova! Prepričani smo, da bosta ostala našim organizacijam vedno naklonjena. — V Spodnji Koreni je umrla Krajnc Barbara ali Barba Kajzer. Na njeni sedmini se je nabralo 64 Din za afrikanke misijone. — Težko in slabo je za našo župnijo, da se je zgodil že drugi uboj. V Žikarcai je ustrelil v trebuh Franc Škofič Karola Škofiča, kateri je po dveh urah umrl. Imenovana si nista bila v sorodu, pač pa sta imela med seboj staro sovraštvo. Letošnje leto sta se dva moža obesila, druga dva so ubili, eden pa se

garja, ki je mešal sanjavo in počasi po velikem čeburu.

Položil je uro pred se na tla, vzel iz rok že trudnega pridigarja drog in se podal na delo. Pridigar mu je namignil k »najboljšemu uspehu« in se odstranil. Ura je kazala 8, njegova naloga je bila, mešati do polnoči.

Skraja se je lotil posla z naglim dreganjem in premetavanjem, kmalu pa je uvidel, da mora štediti z močmi. Koncem prve pol ure se je že sukalo počasneje in je moral roki zamenjati. Da, zagrešil je veliko napako in pričel šteti. Dognal je z vzdihljajem, da je minila komaj osminka odločenega mu delovnega časa.

Eno uro se je trudil. Po rokah je čutil gomažečo utrujenost, roke so ga začele boleti. Stisnil je zobe in mešal naprej. Nikakor ni smel ogroziti poskusa.

Ko je oznanil zvon po mestu 10. uro, se je počutil medlega in bolnega. Z zadnjimi silami je še brodil po čeburu. Prenehal ni. Neprestano so mu zvenele po ušesih besede modrega:

»Ako prekiš mešanje le za trenutek, je čarovnija ubita.«

Ura je oznanila 11. Bil je že slab, bal se je, da se vsak trenutek zgrudi; delo prekiniti, tega se je ustrašil. Ura, trenutek zamene, se je vedno bolj bližal. Zahvala Allahu! Prihodnjič bo mešal le dve uri!

Polnoč se ni hotela pomakniti bliže! Gledal je hrepeneče na uro, koje kazalci so ga strašili pri medli luči. Kazalci so bili kakor pribiti! Skoraj bi bil delo prekinil, da pogleda, če ura sploh gre. Pravočasno se je še zavedel, in ko je posluhnil, je ugotovil enakomerno tiktakanje ure.

Celo telo se mu je treslo. Glava je bila težka. Bil mu je, kakor bi mu bil ovil glavo z železnim obročem in ga neprestano privijal. Siromak je bil, pa vzdržal je kot junak.

Iz mestnih stolpov so odmevali po mestu dvanajsteri odrešilni udarci. Čutil jih je s celim telesom in jih štel. Vzdihljaj olajšave mu je dvignil prsa:

Ura osvoboditve je napočila!

na svojem 7letnem potovanju porabil doslej že 36 parov copat, raztrgal 14 oblek in izrabil 17 palic. V vseh 7 letih pa ni imel niti enkrat klobuka ali čepice na glavi.

Letači morski pes.

Tako se imenuje novo moderno bombno letalo, ki je dobilo to ime radi svoje čudne oblike. Letalo je namreč enokrovnik, ki ima izredno dolga krila. Vse je pa tako zgrajeno, da se čim manj upira zraku. Prav radi tega ima letalo tako čudno obliko. Kakor poročajo listi, bo letalo prav dobro služilo današnji »modernejši razorožitvi«. Letalo je namreč bombno letalo.

je ubil na kolesu. Plovemo v žalostne razmere! — Sadje smo spravili, hvala Bogu, polni so sodi ljube pijačice, le daj Bog ljudem pamet. Letošnja sadna trgovina nas je izučila dovolj, kako bomo v bodoči sadni sezoni postopali. V Koreni so razni prekupci še sedaj ljudem dolžni 30.000 Din na sadju. Ali se ne bomo v bodoči združili v trdno združeno organizacijo, da bomo sami sebi gospodarili na združen način in bo dobiček le naš? — Bliža se zimska sezona in novo leto. Treba bo obnoviti članarino za naše časopisje, pred vsem za »Slovenskega gospodarja«.

Sv. Benedikt v Slov. goricah. Tudi pri nas ni manjkalo letos požarov. Zadnji je bil dne 3. novembra. Pogorelo je gospodarsko poslopje želarja Leopolda Greifonerja v Ženjaku. Na znamenje — ona so prihiteli sosedje in domači gasilci, da so ogenj omejili in sosedne hiše obvarovali. Gospodar si je opekel roke. Nesreča mu je tako šla k srcu, da se mu je omračil um in se je v gozdu obesil. Pokopali smo ga teden dni po požaru. Bil je priden gospodar in dober sosed. Pomilovanja je vredna mlada vdova s štirimi majhnimi otročiči, pa pomagal bo Bog in dobri ljudje. — Dne 20. novembra smo dostojno v naši dvorani proslavili Slomšekovo 70letnico blaž. smrti. Pevski zbor nam je zapel pet Slomškovih pesmic, g. dekan nam je v govoru razložil, da je bil Slomšek Slovincem najzaslužnejši lav. škof, najslavnejši vzgojitelj slov. mladine, nemoren slov. pisatelj, ki je spisal in izdal 41 knjig, odličen slov. pesnik in največji slov. rodoljub. Dve mladenki sta deklamovali dve Slomškovim pesmicam. Posebno sta nam ugajali dramatično predstavljeni pesmici »Predica« in »Glejte, že solnce zahaja« ter športne vaje dekliške zveze. G. kaplanu hvala za ves trud! — Dne 23. novembra je bila slovesno blagoslovljena nova in zelo lepa gotška kapelica Marije Pomočnice pri cerkvenem ključarju Francu Kranerju na Ščavnici. Po nagovoru je vsled dovoljenja našega nadpastirja g. dekan opravil sv. mašo v novi kapelici ob obilni udeležbi ljudstva. Zelo lepo je popeval naš mešani zbor. Kapelica z 12 m visokim zvonikom stoji na hričeku nad novo banovinsko cesto in je lep okras za celo okolico. Posebno jo diči krasen kip Marije Pomočnice. Naj božja Mati bogato poplača vse žrtve Francu in

Mariji Kraner, ki sta jo postavila njej v zahvalo za prejete milosti!

Sv. Trojica v Slov. goricah. Navadno hodimo podnevi kupovat v trgovine, ako so nam kake reči potrebne. Pri Sv. Trojici pa sta imela prejšnji teden dva trgovca nenapovedan obisk ponoči. Najprej so skušali neznan vlomilci udreti v trgovino g. Šenekarja, pa so bili prepodeni. Več sreče so pa imeli pri trgovcu g. Dreu. Nasilno so si odprli izložbeno okno ter odnesli blaga v vrednosti več tisočev dinarjev. Pokradeno blago so že dobili zakopano v listju nekje v Ivanjcih; tatove bo pa bistro oko postave gotovo tudi v kratkem času isledilo. — Pri nas je zadnje tedne precej razširila škrlatinka med šolsko mladino tako, da so morali šolo za deset dni zapreti. Bo pa tudi ta se kmalu od nas odselila kam drugam.

Sv. Urban pri Ptuj. Oglasiti se vam, gospod urednik, tudi mi Urbančani hočemo, da si ne bi mislili o nas, češ, da smo zaspali. Tako še srednje životarimo in prenašamo različne težave, ki ležijo na naših ramenih. Samo če nam enkrat iste odpovedo, potem pač ne vemo, kaj začeti. »Minil je sedaj sv. Martin in iz mošta je gratal vin« pravi pesmica. Vina imamo v kljub letošnjim vremenskim neugodam precej v kleti. Zato se vam, g. urednik, oglašamo sedaj, ali veste mogoče za dobre kupce. Kar sem jih pošljite, za njihov obisk bi vam bili iz srca hvaležni. Vsekakor pa še tudi vas vabimo na kozarec! Tudi sadje je nam letos precej obrodilo, da se je vsaj nekaj dobilo za trud in nujne potrebščine pri gospodarstvu. Seveda vsak ni bil tako srečen, tisti pač morajo tako trpeti. Če nas ne bi bila obiskala toča kakor naš je, bi bili za naše sadje še več dobili. Bil je namreč velik del naše župnije po toči poškodovan in ljudem so bili uničeni njihovi življenjski upi. Ne smemo radi tega obupati in pozabiti na Onega, čigar roka vlada nad nami. Bo pa mogoče drugo leto boljše! — Kakor povsod, tako tudi pri nas žanje bela žena. Obiskala je pretekli teden Ločič in si izbrala za svojo žrtev Franca Toš, ki je čakal na svojem zemeljskem potovanju 86 let. Bil je bivši posestnik v Grncih, župnija Sv. Lovrenč v Slov. gor., sedaj pa je živel kot prevžitkar pri svoji hčerki Mariji Dominko v Ločiču. Ona mu je bila velika

Ali potrebujete čistilno sredstvo?

Zgodaj jutraj dosežete normalno lahkotno izčiščenje, če vzamete prejšnji večer 2—3 dražeje ARTINA. Dobilo se v vseh lekarnah. Vsebinska skatlice po Din 8.—

zadostuje za 4 do 6 krat.

Odobreno od Ministar. soc. politike in narodnega zdravja San. oddel. S. Br. 12258 od 12. julija 1932.

opora na stare dni in mu je stregla v boleznih, radi katere je bil dolgo časa priklenjen na bolniško posteljo. Rajnemu svetila večna luč! Sinu in hčerama pa naše sožalje!

Sv. Bolfenk pri Središču. Banska uprava dravske banovine v Ljubljani je razrešila svojih javnih funkcij sledeče: dolgoletnega župana občine Jastrebi Petra Orešnika, ki je tudi predsednik krajevne Katoliške akcije. Načelnika kmetijske podružnice, podnačelnika Kmetijske hranilnice in posojilnice, podpredsednika kmetijske nadaljevalne šole, predsednika podružnice Društva krščanska šola, podpredsednika Katoliškega prosvetnega društva itd. Jože Breznika pa je razrešila ista uprava mesta občinskega odbornika in I. občinskega svetovalca občine Kog.

Slatina-Radenci. V torek dne 29. novembra t. l. je došla v Radence tužna vest, da je dne 28. novembra v sanatoriju v Gradcu za vedno preminula lastnica zdravilišča Slatina-Radenci gospa Alojzija Wieltchnig. V sredo so jo prepeljali v Radence ter je bila v četretk na pokopališču pri Kapeli, kjer ima rodbina svojo žrv, pokopana. Rajnka je bila dobra, čednostna, krščanska žena. Odlikovala se je posebno po svoji, pridni bučelici lastni, marljivosti, skrbnosti, dobrohotnosti in usmiljenosti do ubogih, pomoči potrebnih. Za prošnjike je imela vedno naklonjeno srce in odprte roke; bila je tudi velika dobrotnica cerkve ter je ob različnih prilikah rada prispevala za cerkvene potrebe in domače uboge. Naj ji bo v spomin na tem mestu izrečena javna prisrčna zahvala.

Izgubljeni raj.

V severni Mezopotamiji, v mestu Tepe Gardi, so pri odkopavanju starin našli lončeno tablico, na kateri je zarisana prizor, ko sta bila Adam in Eva izgnana iz raja. Eva in Adam odhajata iz raja s klonjenima glavama, za njima se pa plazi kača. Te izkopiine so po mnenju učenjakov stare najmanj 6000 let. To pač dokazuje, da so že takrat vedeli o izgubljenem raj.

Prekop med Volgo in Moskvo.

Rusi so že začeli graditi 16 milj dolg prekop, da bodo ladje po Volgi prihajale v Moskvo. Prekop kopljejo ob reki Jahrom

Ni hotel in ni smel prekiniti mešanja, dokler ni bilo zamene. Pridigar se je moral pojaviti vsak trenutek.

Glas bronja se je porazgubil. Nastala je tišina. Neznosno tiho. Ničesar ni bilo slišati, prav ničesar ne! Udaril mu ni na uho niti odmev korakov, ki bi bili morali oznaniti bližajočega se pridigarja.

Mohameda je privijal obup. Kaj naj to pomeni? Mar so li pozabili nanj? Ne! Takoj bo tukaj, o tem ni bilo dvoma, z zadnjo močjo je mešal in vrtel jekleni drog po čeburu.

»Moram!« si je šepetal z zadnjo silo volje. »Moram! Sicer je vse izgubljeno!«

»Pridigarja sta gotovo zaspala. Že ju je hotel Mohamed poklicati. V zadnjem trenutku se je spomnil, da bi zamogel klic ravno tako potisniti v nevarnost podjetje kakor prekin mešanja. Nekako brez zavesti je sukal in zibal roke. Vse se je že vrtelo krog njega. Omotica in slabost sta se ga oklepali. Ledeno mrzla zima ga je spreletela. Onemogel se je zgrudil. Jeklena palica je zaropotala po čeburu. Mohamed se je skotalil po tleh

do stene, kjer ga je objel trden spanec, ali pa je bila nezavest vsled utrujenosti in napetosti.

Konečno se mu je vendarle vrnila zavest. — Nekdo ga je divje potresaval, prepoznal je pridigarja, ki bi ga naj bil zamenjal. Istočasno mu je šinilo skozi glavo, kaj vse se je zgodilo, ves potrt in v popolnem obupu je vzdihnil:

»Čarovnija ni uspela!«

»Da, pes ti, prokleti!« je zakričal nanj jezno pridigar. »In modri se je penil od jeze! Je že ostavil tvojo hišo!«

»Ali me je videl?« je še vprašal Mohamed z žalostnim glasom.

»Vse je videl. Odšel je. Ne bomo ga videli nikoli več! Kaj naj počnemo brez njega?«

Da, pridigar je govoril istino. Modri je zginit. Ta najnovejša vest je duhovnika čisto potrla.

Celo oba pridigarja sta kazala izraz obupa. Tudi njima je segla zguba zlata globoko v srce.

Vsi trije so pričeli preiskovati vsebino čebra, odlili so vodo in našli na občo začudenje na dnu le baker iz Damaska. Zlata ni bilo niti trohice

la. Pri Bogu pa je že dobila plačilo. Zdravilišče je z njo zgubilo veliko, a bridko izgubo čutimo tudi drugi. Prezgodaj jo je Gospod odvezel od nas, ker takih ljudi, ki imajo usmiljeno srce in odprte roke za uboge in pomoči potrebne, današnji čas posebno potrebuje. Kako priljubljena je bila, je posebno pokazal pogreb, katerega se je udeležilo razven sorodnikov, pet duhovnikov, radenska šola, razna društva in velika množica ljudstva raznih stanov. Naj v miru počiva na kapelskem gričku zraven svojega istotako bivšega blagega moža do vesoljnega vstajenja. Precstelim sorodnikom pa najglobokejše sožalje!

Ptujska gora. Dne 24. novembra je obhajal naš organist svoj 25. god. Katoliško društvo »Slavček« mu je zapelo podoknico in tamburaško društvo »Zvonček« mu je zaigralo par veselih komadov ter s tem pokazalo, kako da ljubi svojega voditelja v petju in godbi. Saj pa to on tudi zasluži. Koliko se trudi za petje v cerkvi in zunaj cerkve, koliko v prosveti za omiko mladine! Osnoval je katoliško prosvetno društvo »Slavček«, ki prireja igre, goji petje in godbo in daje ljudstvu razvedrila in omike na katoliški, verski podlagi. Prireja sestanke in podučuje mladino. Želimo mu veliko uspeha in da nam ga Bog še ohrani mnogo leta.

Ptujska gora. Štiri in pol leta stara Marica Vedlin se je opekla tako hudo, da je za opeklinami dne 23. novembra v groznih mukah umrla. Pri peči se ji je vnela oblekca in se je hudo ožgala po vsem telesu, zlasti po trebuhu in obrazu. Odgorelo ji je tudi eno uhlje. Če tudi jo je zdravnik takoj obvezal, vendar za njo ni bilo več pomoči. Izdihnila je in se preselila med angelce k svojemu Stvarniku!

Majšperg. Z žalostjo smo roke podajali g. Andreju Kalanu, bivšemu nameščencu v tovarni strojil v Majšpergu, ob slovesu, ko se je preselil v drugo službo v Ljubljano. Še večja žalost je zavladovala, ko smo zvedeli, da nas zapusti tudi njegova blaga soproga, katere je bila na tuk. osnovni šoli učiteljica ter je premeščena nekam na Kranjsko. Otroci jokajo, staršem igrajo solze v obeh, solze hvaležnosti ob njenem odhodu. Bila je gospa Kalan učiteljica na pravem mestu, kakršnih si pač več želimo, a žalibog jih ponekod ne najdemo. Vzgjajala je otroke v pravem smislu.

Ako si srečal učence iz šole, ki so te pozdravljali z: Zdravo! Dobro jutro! Dober dan! si lahko uganil, da ti učenci niso iz njenega razreda. Njen razred je vedno pozdravljaj s pozdravom: »Hvaljen Jezus!« Tako je tudi prav! Otrok naj se nauči pozdravljati s krščanskim pozdravom. To je pozdrav starih kristjanov in zato želimo, da ostane tudi v bodočnosti. Ti pa, blaga učiteljica, delaj tako tudi v naši sosedni Kranjski, kakor si delala pri nas!

Medvoce pri Pragerskem. Težko nam je pri srcu, kadar čitamo v »Slov. gospodarju« v dopisih iz raznih krajev na ducate novic. Da ne bo kedo mislil, da mi Medvečani spimo, je treba sporočiti, da se tudi mi zanimamo za marsikakšno stvar. V splošnem živimo vsak bolj za sebe, kar je že pri nas prirodno. Ako se pa kaj zgodi, ni včasih najti človeka, ki bi se pobrigal za take novice in jih uredništvu naznanil. Suša, ki nas je letos tako neusmiljeno pritiskala, je našim od Boga obilno blagoslovljenim vinogradom precej prizanesla. Celo najmanjši vinogradniki so zadovoljni z letošnjim moštom, oziroma zdaj že z vinom. Kaj pa pomaga dobro vino, ako nima nikakšne cene. Tudi slive so obilno obrodile in čakajo, da se spremenijo v žganje! — V poletju tekočega leta je počela družba Hrasovec-Podlož kopati premog na starem mestu Jurovce, kjer je ista premogokopna družba že pred leti kopala premog.

Tepanje pri Konjicah. Nedavno smrt ravnatelja Cirilove tiskarne v Mariboru, g. msgr. dr. Antona Jerovška, obžalujemo tudi mi Tepanjčani. Vsi smo poznali blagega gospoda, ker je večkrat prihajal semkaj k svojim sorodnikom. Posebno rad je obiskoval Solarjevo hišo, iz katere je izšla nekaj kot mlada nevesta njegova babica Neža Solar za gospodinjno na Jerovškovo, po domače Lipakovo domačijo na Tepanjskem vrhu. Iz tega zakona se je tudi rodil oče pokojnega g. monsignora, Anton Jerovšek. Ko je ta dorasel in mu je prerano umrl oče, se je poslovil od svoje rojstne hiše na Tepanjskem vrhu in se oženil na Grilovo posestvo pri Slov. Bistrici. Mlada vdova Neža na Tepanjskem vrhu pa se je po smrti svojega moža Jerovška poročila z Jurijem Napotnik iz Tepanj. Tudi v tem zakonu je srečno zibala več otrok, med temi Mihaela,

ki je pozneje postal škof lavantinski. Od Solarjevih sorodnikov, ki so se posvetili duhovskemu poklicu, še živi in deluje vlč. g. Anton Pučnik, župnik pri Sv. Petru na Medvedjem selu. Odličnega in mnogozaslužnega gospoda monsignora pa bomo tudi mi Tepanjčani ohranili v najlepšem spominu. — Gospodarsko krizo, katere noče biti konec, tudi tukaj nemilo občutimo. Pa pravijo, da postaja lesna trgovina živahnejša. Pri nas gredo v promet le še drva. Živinska kupčija je še vedno v zastoju. Z letošnjim vinskim pridelkom so nekateri vinogradniki lahko prav zadovoljni. Le žal, da se na nekaterih dobrih legah, kjer bi uspeval zlahten trs, šopiri malóvredna — šmarnica.

Konjice. Smrt je začela v zadnjem času svojo žetev. Menda nobeno leto še ni pomrlo toliko otrok kakor letos. Vzrok temu je davica, ki že dalje časa razsaja v našem kraju. Pa tudi odraslim smrt ne prizanaša. V trgu je umrl pred kratkim tukajšnji lekarnar g. Vaccav Prorázil. Pokojnik je imel zelo težko in mukepolno bolezen: raka v nosu. Bil je na operaciji v Zagrebu. Toda operacija ni rodila zaželjenega uspeha, pač pa je po operaciji še izgubil vid. Svojo bolezen je prenašal potrpežljivo. V največjo tolažbo pa so mu bili v zadnjem času duhovniški obiski. Sam se je izjavil, da si nobenega obiska tako ne želi, kakor duhovnikovega. Kako srečen je bil, če ga je obiskal duhovnik, izpričuje najlepše to, da je duhovnika ves čas, ko je bil pri njem, držal za roko, ker ni nič videl. Zelo lepo se je tudi pripravil na sv. popotnico. S tem je najlepše očitno pokazal, da mu pekel in nebesa nista samo plod domišljije.

Ob enem pa je tudi osramotil vse tiste, ki so se v Konjicah nekoč zaradi teh besed brez potrebe razburjali. Iz političnega življenja se je zadnji čas popolnoma umaknil, ker ni odobral postopanja ljudi, s katerimi je prej sodeloval. Tako se je sam izrazil. Naj bo dobri Bog milostljiv sodnik njegovi duši. — V Dobrnežu pa je umrla mlada mati šestih otrok Terezija Gorinček. Postala je žrtev materinstva. Imela je še komaj 33 let. Dva otoka sta že prej umrla. Zapušča moža in 4 majhne otroke. Bila je dobra krščanska mati. Naj počiva v miru!

Sv. Vid nad Valdekom. Zadnje čase se je pri nas pojavila neka tatinska družba, pred

več. Vse so preobrnilo ter premešali. Z modrim vred je odromalo tudi zlato.

Pridigarja sta kazala očitno jezo in prisegala, da bosta poiskala svetega moža, ga privedla zopet v hišo, da jim bo pomagal.

Odrzela sta na ulico.

Ko si je telesno in duševno zbiti Mohamed počasi opomogel in zamogel zbrati svoje misli, se mu je povrnila prebridka zavest, da je brezpogojno uničen, niti za življenje potrebnega ne poseda, niti toliko ni v celi hiši, da bi si privoščil enkrat kosilo.

Med solzami, kletvicami in molitvami je tožil svoje gorje.

Pridigarja sta se vrnila. Modrega nista mogla odkriti. Glasno sta jadikovala tudi ona dva o neusmiljeni usodi, ki ju je ravno tako razočarala kakor njega.

Po razburljivi noči, nad katero je vzšlo solnce, se je oglasil počasi glad. Pridigarja, ki sta občutila globoko usmiljenje do Mohameda, sta izjavila, da mu bosta dala denar za kosilo. Iz žepov sta nabrala vse mogoče bakrene novce, ka-

tere sta mu podarila s prošnjo, naj naroči za vse tri nekaj za pod zob.

Mohamed je odšel nekoliko potolažen, da je otel vsaj dva zvesta prijatelja, ki ga ne bosta zapustila v največji sili.

Od daleč mu je sledil eden od pridigarjev: Omar.

Rama in Sita sta prebila tudi mukepolno noč. Ko je odšel Sahib, sta takoj planila s svojih ležišč in premišljevala. Ako sta hotela na svobodo, se je to moralo zgoditi še to noč, jutri bi ju naj spravili v Gudjerat in bogznaj, če ju ne bodo ločili. Tukaj v Bombayu bi se mogla, enkrat osvobojena, zateči k patru Sahebu. Tamkaj v novem prognanstvu bi ne imela nikogar.

Nikdo se v noči ni zmenil za otroka. Sahib je bil uverjen, da spita. Posrečilo se jima je, da sta ga prekanila. Sahib, Šefkija in njegova žena niso nameravali spati v tej noči.

Dalje sledi.

in bodo morali izkupati celih 56 milijonov kubičnih jardov zemlje. Rusi pravijo, da bo prekop gotov že do konca leta 1934. Seveda, če pojde vse po sreči. Prekop bo velikega gospodarskega pomena, ker bodo po njem lahko vozili tudi največji po Volgi ploveči parniki naravnost v Moskvo.

Naročite za fant, ki se odpravljajo k vojakom, knjižico:

Moj tovariš.

Molitvenik za mladeniče in še zlasti za vojake.

Cena z rudečo obrezo 16 Din, z zlato obrezo 18 Din. Po pošti 1 Din več.

Tiskarna sv. Cirila Maribor.

katero ni nobena reč več varna. V noči od 19. do 21. novembra je bil ukraden volovski jarem z opremo posestniku Lahovniku in še nekaj drugega gospodarskega orodja. Posestniku Višnerju je bilo ukradenih 5 kokoši in ena ovca. Posestniku Štajnerju so bile iz volovskih jarmov ukradene tri nove goži, ena sčira in eno dleto. Tudi župniku ni tat prizanesel in mu tudi ukradel iz volovskega jarma novo gož in vračun, to je malo sekirico za stelo sekati. Drugih reči tat k sreči ni našel. Domneva se, da tatovi niso daleč ter da bodo kmalu padli pravici v pest. Občinstvo se opozarja, naj bo previdno, če bi kdo kje prodajal imenovane reči. Umrl je od kapi zadet 25letni mladenič Ludvik Tamše. Domači so našli zjutraj mrtvega pri živinskih hlevih na tleh ležati.

Kalobje. Zapustil nas je vrli šolski upravitelj g. Kodrič Vladimir. Na lastno prošnjo je premeščen na meščansko šolo v Brežice. Kako je bil priljubljen med nami, se je pokazalo v nedeljo dne 30. novembra zvečer, dan pred njegovim odhodom. Pevski zbor se je poslovil od njega z lepo potoknico in tamburaši, ki so zgubili z njim neumornega voditelja. Tudi drugega ljudstva se je nabralo poln razred, da še zadnjikrat poča roko dobremu učitelju. On pa ni bil samo dober učitelj otrokom v šoli, temveč se je trudil, da dvigne Kalobje umsko z neumorno delovitostjo v prosvetnem delu. Želimo mu, da bi bil srečen in zadovoljen na novem službenem mestu. Kalobčani si pa bomo prizadevali, posnemati njegov dober zgled ter ga ohraniti v hvaležnem spominu!

Dramlje. Dne 17. novembra smo položili v prerani grob mnogo čislano Marijino družbenico Liziko Podrgajs. Bolehala je dalje časa, mirno vdana v božjo voljo. Vnetje pljuč pa je v štirih dneh utrgalo nit mladega življenja. Že od rane mladosti je bila svojim sestram zgled posebno pri čiščenju presv. Reš. Telesa. Imela je željo postati usmiljena sestra, toda Vsemogočni je ukrenil drugače. Dva dni pred njenim godom smo jo položili v prerani grob ob veliki udeležbi sorodnikov in domačinov. Marijina družba jo je spremljala mnogoštevilno, bilo oblečena dekleta so šla v sprevedu z venci in Marijino zastavo. Hvala vlč. g. župniku za ganljive besede, pevskemu zboru za krasno žalostinko, družbenki Liziki Leber za govor v imenu družbe pri odprtem grobu in vsem udeležencem.

Sv. Jurij ob južni žel. Kakor vsak žalosten rad razodene težnje svojemu prijatelju, sporočamo tudi mi tebi, dragi naš prijatelj »Slovenski gospodar«, žalostne novice preteklih dni. Ko je v torek dne 22. novembra krog 11. ure dopoldne začela tuliti sirena na Borlakovi parni žagi, smo se s strahom ozirali, kje je ogenj. Takoj nato je že začelo zvoniti pri podružni cerkvi sv. Ahaca, v bližini katere se je valil dim in švigal plamen visoko v zrak. Gorelo je gospodarsko poslopje pri posestniku Martinu Ratajc, vulgo Pograbeju na Stopčah. Ker je bilo s slamo krito, je bilo hipoma vse v plamenu. Sosedje so komaj izgnali živino iz gorečega objekta in svinje iz poleg stoječega svinjaka. Zgorel mu je ves letošnji pridelek: žito in krma, kakor tudi stroji in drug inventar. Prihiteli sta požarni brambi iz Št. Jurija in Št. Vida, ki pa sta mogli pogasiti le še ostanke lesa. Škoda znaša čez 30.000 Din in je le deloma krita z zavarovalnino. Nihče ne ve, kako je nastal ogenj. Vsekakor je moral biti podtaknjen iz maščevalnega namena. — Drugi dan v sredo smo spremili k večnemu počitku Janeza Vovk, po domače Kolarunca iz Rifnika. Bil je dobro znan vsem tu službujočim gg. duhovnikom, saj jih je mar-

sikaterokrat vodil sprevidit bolnike. — V soboto zjutraj so se pa zopet oglasili zvonovi, oznanjujoč, da je za vedno preminul g. Miha Guzej, posestnik v Repnem, oče č. g. Jurija Guzej, kaplana v Velenju. Pokojni se je svoj čas veliko udeleževal v javnem življenju. Bil je mnogo let v odboru pri posojilnici in občini in bil tudi sodni izvedenec. Kot svojega dobrotnika ga bo tudi naše Prosvetno društvo ohranilo v častnem spominu. N. v. m. p.!

Šmarje pri Jelšah. Milo so doneli šmarski in šentvidski zvonovi in nam naznanjali tužno vest, da je za vedno zatisnila svoje trudne oče blaga stara mamica Jožefa Zupanc. Dolgo vrsto let je gospodarila na svojem posestvu pri Grobelnem. Meseca maja t. l. pa so jo prepeljali iz Grobelna v Senovico, kjer je poročena njena hčerka pri dobro znani Sivkovi hiši, da ji je ona stregla in jo tolažila v zadnjih dnevih njenega življenja. Njen veličasten pogreb se je vršil ob veliki udeležbi Šmarčanov in šentvidčanov v četrtek dne 1. decembra. Naj v miru počiva!

Bizeljsko. U. l. je bivši cerkveni ključar Vincenc Korbar. Pokopali smo ga dne 24. nov. Kako ljudstvo spoštuje in ceni poštene in značajne može, je pričal njegov pogreb. Tako štivilnih pogrebcev že dolgo nismo videli. Pa je rajni res tudi zaslužil. S svojim gospodarstvom je dokazal, kaj premore pridna roka in trdna volja. Videli so farani, kako zna gospodariti, videli so njegov kremenit krščanski značaj in so mu zaupali ključne farne cerkve. 28 let je neumorno skrbel za red v hiši božji. Starost in bolezen sta ga prisilila, da jih je moral odložiti. In s kakšno potrpežljivostjo in s trdnim zaupanjem v božjo previdnost je nosil križe zadnjega časa! Pevci so se od njega poslovili z dvema nagrobnicama: eno so zapeli na domu, drugo na grobu. Pogrebne obrede je opravil vlč. g. župnik Brvar ob asistenci sedanjega č. g. kaplana in bivšega č. g. kaplana Glavnika.

Kranj. Dne 21. novembra t. l. je umrla Liza Matevžič, rojena Sagadin, bivša posestnica v Mihovcah na Dravskem polju in dolgoletna naročnica »Slovenskega gospodarja«. Dočakala je lepo starost 73 let. Rajna je bila blaga slovenska žena. Umrla je v Kranju pri svojem sinu, pri katerem je zadnja leta živela.

Leteča moda.

Najbolj oddaljenim vasem polutoka Alaska (na severu ameriške Kanade med Ameriko in Azijo) je z razširjenjem letalstva dana možnost, da pridejo tudi do njih razne modne trgovine. Letalo z modnimi oblačili se spusti na zemljo v zalivu alaških ribičev.

V ameriškem modnem časopisu je opisal lastnik leteče trgovine, kako je prodajal najnovejše izdelke ženske mode radovednim prebivalcem ribiške vasi na Alaski. Popis se glasi:

»Plašče in obleke sem razprostrl po skalovju, ki mi je služilo kot izložba. Obesil sem v letalu pripeljane pred-

Pri hemorodalni bolezni, zagatenju, natrganih črevah, abscesih, tesnobi v prsih, hudem srčnem utripanju, napadih omotice prinaša uporaba naravne »Franz Josefove« grenčice vedno prijetno olajšanje, često tudi popolno ozdravljenje. Strokovni zdravniki za notranje bolezni svetujejo v mnogih slučajih, da naj pijejo taki bolniki vsak dan zjutraj in zvečer pol čaše »Franz Josefove« vode. »Franz Josefova« grenčica se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

mete na droge, na katerih sušijo ribe. Kot oblačilnica so služile kamre, v katerih vodijo ali dimijo ribe. Celi izložbeni prostor je bil natrpan od ženskih vseh starosti, ki so neprestano pomerjale: jopice, obleke in kožuhe. Nikdo si ne more želeti boljših in zadovoljnejših kupcev nego je ženski spol na Alaski. Novino oblečejo enostavno preko starih in umazanih cunj. Je zares zabava občevanje s temi ljudmi. Nikoli si ne ogledajo preobleke v ogledalu, da bi se prepričale, ali jim res tudi pristoja in če ni premajhna ali preveč ohlapna. Nikdar nisem čul, da bi bil kateri kupec izrazil željo, da se mu kupljena obleka preuredi po njegovem telesu.

V živem spominu mi je stara indijanska mamca ogromnega obsega, ki se je zagledala v nov kožuh. »Tega le vzamem«, je zaklicala vsa navdušena. Ko sem imenoval ceno, je takoj privlekla iz nedrij 10dolarski bankovec in mi ga je izročila brez vsakega barantanja. Kožuh je bil za njen obseg veliko premajhen, a ta nedostatek je ni vznemirjal. Stopala je ponosno v krogu drugih žensk, da bi vzbudila njih zavist. Seve, nobeni od radovednic ni prišlo niti na misel, da je zgledala ta debela Indijanka vse drugače, le — novomodno ne!»

Vprašanja in odgovori.

M. B. v B. Izročil sem gospodarstvo sinu že pred leti. Na tihem pa si je že preje izposodil od mene več tisoč dinarjev. Sedaj noče vrniti. Kaj naj storim? — Iz vašega dopisa je posneti, da je sin ta denar porabil za vas, da nimate nič potrdila in nič prič, da ste res samo posodili. Sodnijsko ne gre izterjavati. Ako je sin pošten, pa si je res le izposodil, bo vrnil sam.

K. B. v S. Ali smem podirati hišo, kjer so še najemniki notri? — Najemnikom je treba najpreje sodno odpovedati, sodno jih deložirati, to je, izložiti iz hiše, potem šele smete delati, sicer odgovarjate za eventualno škodo. Sicer pa hišni posestnik na zimo nikogar ne deložira, ako najemnik res ne more takoj najti drugega stanovanja.

K. V. v V. N. Moral sem posebej na nabor, bil sem potrjen in sedaj nič ne vem, kam da bom moral iti? — Zglasite se na domači občini, ki bo nato uradno vprašala na vojni okrug v Mariboru, ako še ni prejela obvestila.

Z. V. v Č. Rada bi šla za sestro, kako naj to napravim? — Ker ne želite drugega kot biti bolničarska sestra, javite se na naslov »Vincentinum«, Ljubljana, Tabor.

J. N. v Sv. P. Kako dobim dobra očala, ki mi ne bodo škodila? — Najpreje pojdete k zdravniku za oči v Celje ali Maribor, ta vam oči pregleda, nato pa k optiku ali očalarju, ki vam napravi očala po zdravnikovem navodilu. Očal kar po pošti ne morete naročiti.

J. R. v Št. Imel sem tožbo, imel advokata, tožbo sem izgubil, vas sem vprašal za svet, pa mi niste odgovorili, ali je to pravica? — Ker smo iz pisma videli, da imate advokata, pa ni imelo smisla, če bi vam še mi svete dajali. Zoper vsako prvo rzsodbo se lahko pritožite, kar je moral vaš odvetnik vedeti. Nad sodniki pa mi nimamo oblasti!

I. V. v St. c. Kako je glede sekanje vej sosedovih dreves na moje? — Citajte v letošnjem

Kako se umivajmo, da ne škodimo koži?

Predvsem ne drgnite kože, marveč jo samo nežno umivajte, dalje pa ne smete uporabljati ostrih mil,

ampak samo blaga, medicinsko zanesljiva mila, kot so to Fellerjeva Elsa-mila zdravja in lepote, ki so popolnoma neškodljiva, so prijetno dišeča, odlično se peneča do zadnjega kosčka in ne dražijo kože. V prometu so naslednje vrste: Elsa lilijino mlečno milo in Elsa milo lilijine kreme, fina cvetna mila, Elsa rumenjarkovo milo, blago in primerno tudi za najmanjše otroke, Elsa glicerinsko milo, po-

sebno za razpokano kožo, Elsa boraksovo milo, izborno tudi proti solnčnim pegam in no-tranjim nečistočam kože, Elsa katranovo milo, zelo koristno za kožo na glavi in lase, ter Elsa-milo za britje. Po pošti za poskušnjo 5 kosov pošlje franko za Din 52.— lekarnar Eugen V. Feller, Stubica Donja, Elsatrg 341, Savska banovina.

Odobreno od Minist. soc. pol. i nar. zdr. Sp. br. 509 od 24. III. 1931

novem žepnem koledarju »Slovenskega gospodarja«, kjer imate to natančno razloženo.

J. R. v N. Št. Ali smem kralju pisati? — Smete, naslov je: Dvorna pisarna, Beograd.

F. F. v O. Ali mora sin plačati vpisnino v obrtno šolo, ko je že kratko nato izstopil? — Mora, ker je pač vpisan, vodja šole se mora izkazati glede točnega pobiranja vpisnine.

A. L. v G. Ali lahko moj brat, stavec v Avstriji, dobi službo v Jugoslaviji? — Stavci po tiskarnah imajo zelo točno izpeljano organizacijo. Če je Jugoslovan, lahko pride sem, bo itak v organizacijo sprejet. Če ni Jugoslovan, ne bo dobil dela, razen v kaki tiskarni, kjer ni organiziranih stavcev, recimo Misijonska tiskarna v Grobljah, tiskarna »Sava« v Kranju. Najpreje naj piše, potem še le pride. Poslali smo vam nekaj pismov za »Slovenskega gospodarja«, dopise nam le pošljite!

J. K. v O. Zakaj ne prejmem zavarovalnine? Zato ne, ker po pravilniku iste ne morete dobiti. Prečitajte § 5 pravilnika, kjer stoji, da se podpora ne izplača, ako zavarovalni odsek ugotovi, da je bila hiša do svoje polne vrednosti zavarovana in se je zavarovalnina izplačala. Takih slučajev smo letos več imeli, pa je bilo v vseh enako rešeno.

F. St. v V. Napravil sem testament, pa ne vem, če je pravilen. — Tako na splošno seveda tudi mi ne moremo točno odgovoriti. Da je testament pravilen, so potrebne razne reči. Prav natančno pa imate napisano to v letošnjem koledarju »Slovenskega gospodarja«. Že zaradi teh navodil bi ga naj imela vsaka hiša. Naročite ga v Cirilovi tiskarni v Mariboru.

M. T. v M. S. — Brez podpisa, kdo ste, ste poslali pismo, na taka pisma ne odgovarjamo.

Najbolj znamenite čarovniške predstave.

Kitajec Okito.

Eden najbolj znamenitih čarovniških umetnikov je gotovo Kitajec Okito, ki zna držati kovinasto kroglo med obema rokama, ne da bi se je dotikal. Težko kroglo je videti kakor velik mehur, napihnjen iz milnih pen, katero vodi in drži v zraku nevidna moč. Okito je celo tako spreten, da pusti kroglo, da se pomiče sama po zraku tako, da se nahaja izven prostora med obema rokama. Domnevajo, da predvaja kitajski umetnik opisano čarovnijo s pomočjo nevidnih motvozov. Razkrinkal ga pa doslej še ni nikdo.

Glavo na roki.

Celo premoženje si je prislužil Italijan Bellachini, ko je razkazoval strmečim gledalcem, da zna nositi lastno — glavo na dlani. Glava je govorila in tudi izraz obraza je bil naraven. Opisano predvajanje je učinkovalo očarujoče. Ko je bil Bellachini že imovit, so do-gnali, da je glava na dlani navadno slepilo s pomočjo ogledal. Bellachinija so začeli posnemati po razkrinkanju drugi umetniki, vendar je prvotno ta-

ko zanimiva predstavna točka vedno bolj zgubljala na privlačnosti, dokler se ni popolnoma razblinila,

V zaporni celici.

Po celem svetu znani čarovniški umetnik Harry Houdini se je pustil zapreti v debelo zamreženo zaporno celico, kjer so ga močno uklenili ter zvezali na vse mogoče načine. Houdini se je nepojasnen način kar sam ter z vso naglico znebil vezi. Vsega povezanega so vrgli celo v vodo, iz katere se je prikazal čisto prost in to tekom nekaj sekund. Omenjeni je umrl pred leti in je nesel svojo skrivnost seboj v grob.

Prostoviseča Grkinja.

Zelo priljubljena predstavna točka je prostoviseča Grkinja. Žensko položijo na par stolov. Čarovnik pogladi parkrat truplo z roko. Naenkrat se ženska dvigne viseč prosto v zraku in čarovnik drži okoli viseče obroč, s katerim dokazuje, da je nikdo ne drži ali podpira. Doslej še ni nikdo razvozljaval te čarovnije.

Arabec, katerega prevrtajo.

Arabec, katerega prevrtajo, je nekoliko bolj nerodna čarovnija. Čarovniški umetnik prevrta z električnim svedrom, ki ima beložarečo konico, dolgo-bradega Arabca. Napravi skozi telo tako obsežno luknjo, da lahko porine celo roko skozi in vendar Arabec niti najmanj ne kremži obraza in se vede, kakor bi se za prevrtanje niti ne zmenil. Umetnost razlagajo na ta način, da je dolgobradi Arabec narejena figura ali lutka z gibljivo glavo. Figure nosi majhen možicelj, ki je tako neznamenit, da čarovnik lahko prevrta Arabca, ne da bi se dotaknil s svedrom pritlikavca.

Razžagana ženska.

Ena najbolj blestečih predstavnih točk je bilo in ostane razžaganje ženske. Danes razžagajo žrtev prav hitro s krožno žago, kar še poveča grozni utis. Vsak gledalec se zaveda, da je razžaganje prevara, vendar se nobeden ne more otresti groze, ko vidi, kako brizga kri na vse strani in žaga prodira vedno globokeje v notrajnost telesa, a kljub temu ženska po opravljenem krvavem poslu s smehljamem — nepoškodovana vstane.

Lepa vila.

Čudno zagoneten je poskus, ki pričara lepo vilo. Občinstvo vidi prvotno prazen, popolnoma prozoren zaboj. Ta stekleni zaboj napolnijo z vodo. Pred napolnjenjem razkazuje čarovnik gledalcem na vse mogoče načine, da je zaboj resnično prazen. Zaboj pokrijejo s suknom. Ko pa odstranijo sukno, plava po z vodo napolnjenem zaboju mična vila. Čarovnik pomaga žensku bitju iz vode in ona se predstavi občinstvu še tako mokra, da kaplja voda z njenega telesa. Navadno ta poskus čarovnik ponovi in priključuje še drugo

vilo. Opisana prevara temelji na ogledalih. Čarovno občinstvo ve, da pomagajo čarovniku ogledala, vpliva ta točka predstave vsikdar kot nekaj novega in izrednega.

Po zaključku lista došle vesti in novice.

Javno kopalnice in zavod za fizikalno lečenje v palači OUZD v Mariboru, Marijiņa ulica št. 13, nasproti sodišča, je odprto ob delavnikih od 8. do pol 19. ure, ob nedeljah in praznikih pa od 8. do 12. ure. V čistilnem kopalniciu globoko znižane cene.

Limbuš pri Mariboru. Dne 30. novembra smo spremili na njeni zadnji poti gospo Ivanu Grašič, soprogo železničarja g. M. Grašiča, posestnika v Hrastju pri Limbušu. Blaga pokojnica je po kratki bolezni kljub zdravniški pomoči preminula, stara šele 52 let. Kako priljubljena je bila pokojnica, je svedočila ogromna udeležba vseh znancev pri pogrebu. Častno spremstvo je tvorila pekarska požarna bramba z godbo. Pevsko društvo »Planinca« pa je zapelo na domu in ob grobu v srce segajoče žalostinke. Od pokojne se je poslovil z lepim in ginljivim nagovorom vlč. g. župnik Bračič. Vsem udeležencem pri pogrebu pa se je zahvalil v imenu rodbine g. Fr. Pšunder.

Sv. Lovrenc na Pohorju. Kmetško bralno društvo je poklonilo čisti dobiček igre »Živa pokopana« v znesku 708 Din občinskemu pomožnemu odboru za brezposelne in farne uboge. Iskrena hvala požrtvovalnim igralcem. To je narodno-kulturno delo, pomagati svojim trpečim sobratom. — Tovarna Kiefer še vedno ne obratuje, četudi je dovolj naročil. — Smučarski klub je zgradil na Grubelnikovem posestvu krašno skakalnico. Mnogo tovarniških delavcev je bilo več tednov pri zgradbi zaposlenih. Tako so bili vsaj za nekaj dni prosti skrbni za vsakdanji kruh. — V sredo smo spremljali k večnemu počitku gospo Josipino Oder, ženo uglednega gostilničarja v trgu. Pokojna je bila dobra žena možu in nad vse ljubeča in skrbna mati svojim otrokom.

Bukovec pri Ptuj. Na državni praznik dne 1. decembra zjutraj ob 6. uri nas je zbuil glas gasilskega roga, ki je klical k požaru. Zgorel je hlev, shramba za zrnje in gospodarska poslopja posestnika Tomaža Markoviča. Zahvala gre domačim bukovskim gasilcem, ki so požar v par minutah omejili, da ni objel skupaj se držečih stanovanjskih hiš pos. Markoviča in njegovega zeta Jožefa Njegač. Na lice mesta so prišla tudi gasilna društva Stojnci in Nova vas-Sv. Marko, ki pa niso stopila v delo, ker ni bilo več potrebe.

*

V »Malih oznanilih« stane vsaka beseda Din 1.20. Najmanjša cena za oglas je 8 Din. Manjši zneski se lahko vpošljejo tudi v znakah. — Upravništvo odgovarja na razna vprašanja samo takrat, ako je priložena znamka za Din 2.— za odgovor.

Upravništvo.

Za našo deco.

Danijel Defoe:

Robinson Crusoe.

(Dalje.)

Ob neki priliki sem našel med svojimi rečmi nekoliko platnenih vrečic. Pripravne so se mi zdele, da bi v njih porazdelil svoj smodnik in ga potem shranil na različnih mestih, ker sem se bal, da mi ga vsega naenkrat strela ne užge. V eni izmed teh vrečic so držali na ladji ječmen za živino. Zdaj sem našel notri samo še nekaj prahu, ker so bile na delu miši in so zrnje izgrizle. Iztresel sem vrečico zunaj pred skalo in dalje na to nisem mislil.

V tem času je začela deževna doba in moral sem ostati par tednov pod šotorom. Ko sem zopet mogel ven, sem zapazil tu in tam neke zelene bilke; čez nekaj časa sem spoznal v njih ječmen, kakršnega sejejo na Angleškem. Bilo je

Kakih dvanajst bilk. Ko je ječmen dozorel, sem klase vestno zbral, in ko je zopet nastalo deževno vreme, sem zrna posejal. Tako sem sejal vsako leto, ali še le po četrtem letu je ječmen toliko rodil, da sem mogel porabiti del zrnja za moko. Kako vesel sem bil, ko sem zopet jedel kruh, ki ga dolgo časa nisem imel.

Ker je bil otok v vročem podnebnem pasu, sem imel samo dva letna časa: poletje in zimo. Zima je nastopila tako, da je par tednov dan za dnevom deževalo. Tedaj nisem mogel na lov in sem ves čas sedel doma. Z ladje sem bil prinesel staro sveto pismo, katerega sem v takem času često prebiral. Nekega dne me je zgrabila mrzlica. Začudil sem se temu, ker v tem kraju ni bilo nikoli preveč hladno. Drugega dne sem se tresel po celem telesu in glava me je zelo bolela. To je bil napad mrzlice, ki se je ponavljal

par dni. V vsem tem času nisem mogel nič jesti, samo vodo sem pil. Zelo sem oslabil. Nazadnje je začela bolezen popuščati, napadi so bili čimdalje redkejši in nazadnje sem popolnoma zopet ozdravel.

Že dolgo sem gojil željo, da bi prehodil in tako natančneje spoznal svoj otok. Nekega dne sem šel ob potočku, ki je tekel mimo mojega bivališča, ob strugi navzgor. Po kakih dveh miljah hoda sem dospel do lepe livade, ki je bila porasla z gosto zeleno travo. Našel sem tudi več tobačnih rastlin ter sladkorni tra, ki je tu uspeval prav ugodno, samo da ni imel mnogo sladkega soka. Malo dalje je bil kar cel gozdček limon, naranč in drugega raznovrstnega drevja. Z mnogih dreves je visela vinska trta, katera je baš tedaj bila polna zrelih grozdov. Ta kraj mi je toliko ugajal, da sem si tu postavil kolibico ter često prebil po dva, tri dni.

V tej dobi se je moja mala rodbina povečala. Mačka mi je bila izginila pred nekaj časa. Mislil sem že, da se ji je kaj pripetilo. Ali nekega dne je bila zopet tu in z njo tri lepe male mačice. Ulovil sem tudi mlado papigo in naučil sem jo izgovarjati par besed. Laško si mislite, kako sem bil vesel, ko sem čul še drug glas in ne samo svojega!

Polagoma sem se izvežbal tudi v raznih obratih. Naučil sem se spletati košara in košarice.

V njih sem prenašal in shranjeval sadje. Po mnogoštevilnih poskusih sem izdelal od gline nekoliko loncev, v katerih s m mogel segrevati vodo in tudi kuhati kako juho.

V.

Stopinje v pesku.

Tako je preteklo nekoliko let. Ves čas nisem videl ne ladje, ne človeka. Težko mi je bilo, ali polagoma sem se temu privadil in živel sem povsem mirno. Pravijo: nesreča puiči človeka na mnogokaj. Tako sem se bil naučil izdelovati razne potrebne stvari, bile so v resnici enostavne in surovo izvršene, ali meni so dobro služile.

Vem, da vas zanima vedeti, kakšen sem bil tedaj videti. Na glavi sem nosil kapo od kozje kože, katera je imela vzadi pokrivač za vrat, da me čuva od močnega solnca in od dežja. Nič ni bolj sitnega, kakor to, če človeku dežuje za vrat. Suknja in hlače — tudi to je bilo iz kozje kože z dlako nazven. Namestu nogavic sem imel kožne gamaše, kot obutev pa sta mi služila dva kosa kože, katera sem zavezoval v usnjatimi trakovi. Opasal sem se s širokim kožnatim pasom, za katerega sem zataknil na eni strani malo sekuro, na drugi strani pa žagico. Preko ramen sem nosil na kožnatem traku dve vreči, eno za smodnik, drugo pa za svinčene krogle. Na hrbtu sem nosil košaro, v roki pa solnčnik, ki sem ga istotako izdelal iz kože. Brado sem se skrajšal s škarjami, brke pa sem pustil, da rastejo.

Nekega dne sem hodil po peščeni obali precej daleč od doma, kamor dotlej še nisem bil prišel.

(Dalje sledi.)

Kako so Arabci zlodeja prekanili.

Arabci so izorali polje. Prišel je zlodej in je rekel:

»Polovica sveta pripada meni, zato hočem imeti tudi polovico vaše žetve.«

Arabci so mu ponujali od vsega, kar bo zraslo, spodnjo polovico, ali zlodej je visok gospod in hoče vse od zgoraj, zato je zahteval gorenjo polovico.

Arabci so posejali to leto samo repo in ko je prišla jesen, je zlodej dobil samo suho listje, Arabci pa repo.

Drugo leto je zlodej zahteval spodnjo polovico vsega, kar bo na njivah. Sedaj so posejali Arabci samo pšenico, tako da je dobil zlodej pšenico, oni pa klasje.

Ves razjarjen je zahteval zlodej tretje leto od vsega, kar bo na njivi zraslo, spodnji in gornji del. Sedaj pa so posejali Arabci koruzo, tako da jim je ostal od vsake razstline koruzin strok, ostalo ličje in spodnje deblo je pa dobil zlodej in je z njim kuril v peklju.

Če je pozneje še kaj zahteval, o tem povest nič ne govori.

Čudo narave.

Narava ima svoja čuda, ki jih človeški um težko pojmuje. Nedavno smo brali v listu o do sedaj znani najbolj čudoviti cvetlici, o orhideji. Pa ni orhideja edino čudo narave, ki ga učenjaki in ljubitelji cvetlic tako občudujejo. V Južni Ameriki raste neke vrste kakteja ali kaktus, ki ima ogromen cvet. Cvet te cvetice je do 8 čevljev visok in do 3 čevlje širok ter ima podobo ljaka s stožcem v sredini.

Čaka.

Mihec stoji v sobi pred pečjo in neznan-sko kriči. Oče priteče in ga vpraša, kaj mu je.

Mihec: »Mama je rekla, če bom hudoben, bo prišel iz peči črni mož in me bo snedel. Sedaj sem pa na vso moč hudoben, črnega moža pa le še ni!«

Pozor — nova trgovina usnja!

Naznanjam slavnemu občinstvu, da imam vse vrste usnja in potrebščin za izdelovanje čevljev v veliki izbiri in najboljših vrst po zmernih cenah. 1285

Izdelujem hitro in natančno zgornje dele za čevlje:

K. Vukasinovič, Maribor

Aleksandrova cesta 13.

Provandcin**Svinjerejci — pozor!**

Po celem svetu znan belgijski preparat, ki prepreči bolezni pri svinjah ter jih za 2 do 3 mesece prej zredi. Tovarna tega izvrstnega preparata je vsled krize dosegla znižanje cene z željo, da ga uporabljajo vsi svinjerejci. Ako se hočete prepričati o resničnosti našega oglasa, izkoristite priliko in kupite pri Vašem trgovcu takoj 1 originalno škatlo od približno 800 g, ki stane sedaj samo 25 Din. Garancija: V slučaju neuspeha sprejmemo neporabljeno količino ter vrnemo ves denar. Ako ga v Vašem kraju nimate, pošite nam in mi Vam pošljemo vsako količino. Navodilo za uporabo se nahaja v vsaki škatli v hrvatskem jeziku.

Generalni zastopnik za Dravsko banovino:

Josip Junc,

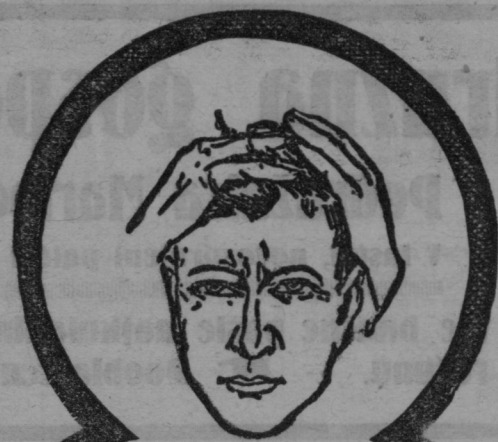
Ljubljana, Aleksandrova cesta 5-II 1178

Knjigarna in trgovina s papirjem

Franc Leskovšek

se nahaja

v Celju, Glavni trg 16 1187

**Nervozni
umirajo zgodaj!**

Ste li opazili pri sebi četudi le tupaťam katerega izmed naslednjih znakov bližajoče se živčne oslabelosti?

Hitro razburjenje, nerazpoloženje drgetanje udov, nemirnost, utripanje srca, omotični napadi, tesnoba, nespečnost, nemirne sanje, neobčutljivost posameznih telesnih delov, plašljivost, prevelika razdražljivost spriču ugovarjanja, ropota, duha, poželenje po omamilih, tobaku, alkohola, čaju, kavi, trzanje očesnih vek ali migljanje pred očmi, naval krvi, tesnoba, muhavost, odpoved spomina ali govora, izredna nagnenja ali odvratnost. Ako se pojavijo pri Vas kateri teh znakov nervoznosti, eden močan ali več hkrati, tedaj so Vaši živel resno oslabljeni in potrebujejo okrepila.

Ne pustite tega vnevar še naprej, ker slede temu lahko kmalu resne motnje duševnih zmožnosti, kot nesmiselno govorjenje in nazavedna dejanja, hitra telesna propast in zgodnja smrt. Nič ni na tem, odkod Vaša živčna oslabelost, vabim Vas, pošite mi! Radevolje Vam

Zastonj in poštnine prosio enostaven način odkrijem

ki Vam bo pripravil veselo iznenadenje. Morda ste za razna sredstva izdali že mnogo denarja, dosegli pa v najboljšem slučaju le kratkotrajno zboljšanje. Zagotavljam Vas, da poznam pravi način

kako slabosti Vaših živeev odpomoči.

Ta način prinese obenem tudi zboljšanje razpoloženja, veselje do življenja. moč in delazmožnost, da, pisal mi je že marsikdo, da ga je povsem prerodil. To dokazujejo tudi mnenja zdravnikov. Stane Vas samo dopisnico. Pošljem Vam zelo poučno

knjigo popolnoma zastonj.

Če Vam ni mogoče pisati takoj, si spravite ta oglas!

Nabiralno mesto pošite:

Ernst Pasternack, Berlin, SO.,

Michaelkirchplatz Nr. 13. 4bt. 90.

Denar naložite najboljšie in najvarnejše pri

Spodnještajerski ljudski posojilnici v Mariboru

Gosposka ulica

r. z. z. n. z.

Ulica 10. oktobra

Najugodnejše obresti za vloge in posojila. Stanje hranilnih vlog nad 62.000.000 dinarjev.

Za varnost hranilnih vlog jamči nad 3.000 članov, večinoma trdnih kmetov in posestnikov, z vsem svojim premičnim in nepremičnim premoženjem kar znaša v vrednosti več sto milijonov dinarjev.

Denar lahko vlagate po položnici. Pišite po nje!

Zadružna gospodarska banka d. d.

Podružnica Maribor, Aleksandrova cesta št. 6

V lastni, novozgrajeni palači

Pred franciškansko cerkvijo

Izvršuje vse bančne posle najkulantneje. -- Najvišje obrestovanje vlog na knjižice in v tekočem računu. -- Pooblaščen prodajalec srečk državne razredne loterije.

193

Pravo veselje

v teh časih

je poceni in dobra obleka za jesen in zimo za moške in ženske. 1228

Franc Kolerič,
irgovska hiša

Apače Apače

Priporoča se prvi slovenski zavod

Vzajemna zavarovalnica
v Ljubljani.

Za pojasnila se obračajte na naše krajevne poverjenike ter v Celju na Podružnico Vzajemne zavarovalnice, palača Ljudske posojilnice, v Mariboru na glavni zastop Vzajemne zavarovalnice, Loška ulica 10. Posmrtninski oddelek »Karitas« sprejema v zavarovanje zdrave od 7 do 80 let stare osebe. 812

Lisičje in druge kože od divjačine kupuje po najvišji ceni I. Ratej, trgovec v Slov. Bistrici. 1275

Jaslice

in ves božični kras za drevesce, papir za rože in okraske, slike in kipe, kupujte v

Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

UDOBNOST

TRPEŽNOST

Naše podjetje in naš delavec Vam nudi kvalitetno gumo **REKORD**. 1231
Zahtevajte zato povsodi samo **REKORD**.

Ustanovljena leta 1904.

Točna in solidna postrežba.

Kilne pase

trebušne obveze proti visečim trebuhom, potujočim ledvicam in znižanju želodca. Gumijevе nogavice in obveze za krčne žile. Umetne noge in roke, korzete, bergle, podloge za ploske noge, suspensorije in vse aparate proti telesnim poškodbam izdeluje staroznana tvrdka po zelo nizkih cenah.

Franc Podgoršek nasl. Franc Bela, bandažist, Maribor, Slovenska ulica 7,
Pismena naročila se izvršujejo točno ter pošiljajo po povzetju. 479

Najvarnejše in najboljše naložite denar pri Ljudski posojilnici v Celju

registrovani zadrugi z neomejeno zavezo
v novi lastni palači na oglu Kralja Petra ceste in Vodnikove ulice

Stanje hranilnih vlog znaša nad Din 100.000.000.—. Posojila na vknjižbo, poroštvo ter zastavo pod najugodnejšimi pogoji.

Za hranilne vloge jamči poleg rezerv in hiš nad 5000 članov-posesnikov z vsem svojim premoženjem.

Rentni davek plačuje posojilnica iz svojega in ga ne odteguje vlagateljem.

192